· AKTUALNO ·

Planinski dom na Kofcah

· V SREDIŠČU ·

Mira Kramarič

· INTERVJU ·

Nuša Dovžan

Tržičan

Glasilo Občine Tržič | 1. oktober 2019 | Letnik 23 | **Številka 7**

O blazini in učitelju

DOMINIKA AHAČIČ

Bila sem študentka prvega letnika novinarstva, ko nam je profesorica – z željo, da bomo pri svojem delu vedno vsaj dvakrat preverili vsako informacijo – povedala zgodbo o učitelju, učencu in prodajalcu sadja. Verjetno jo marsikdo izmed vas pozna ...

Bil je mož, po poklicu učitelj, ki je prodajalcu sadja vnaprej plačal več kilogramov jabolk, jemal pa jih je postopoma. Vsak dan, ko se je sprehodil mimo njegove stojnice, je vzel eno jabolko.

Eden izmed njegovih učencev je videl, da je vzel jabolko, ne da bi ga plačal, in v šoli razširil govorico, da je njihov učitelj tat. Vsi so govorili o tem, šušljalo se je po hodnikih, učitelja so obtoževali tudi starši, kmalu je za to izvedel tudi ravnatelj, ki je učitelja poklical na zagovor.

Ko je fant, ki je sprožil govorico, da je učitelj tat, izvedel, kakšna je resnica, se je svojemu učitelju opravičil. Vprašal ga je, kako lahko to krivico popravi. Učitelj mu je rekel, naj naslednji dan pride na bližnji hrib in prinese s seboj blazino, polnjeno s perjem.

Ko sta se dobila na hribu, je učitelj rekel: »Raztrosi perje iz blazine po hribu.« Fant je blazino razparal, zapihal je veter in perje je hitro poletelo na vse strani.

»To ni bilo težko,« je rekel fant in si kar oddahnil, saj je mislil, da je kazen opravljena.

»Zdaj pa vse perje poberi in ga spravi nazaj v blazino,« je rekel učitelj.

»To je nemogoče!«

»Vidiš, kot je nemogoče pobrati vse perje in ga spraviti nazaj v blazino, je nemogoče popraviti škodo lažnih govoric, ki si jih širil o meni,« mu je odgovoril učitelj.

Pa kdaj pomislite, kako se počuti človek, ki je po nedolžnem obsojen slabih dejanj? Kaj naj stori?

Upam, da bodo tržiški učitelji, ki bodo 5. oktobra praznovali svoj dan, znali otroke med drugim naučiti tudi to, da obrekovati ni lepo, saj se laži in slabe besede širijo veliko hitreje kot resnične in je nastalo škodo res težko popraviti.

Mira Kramarič, dolgoletna lomska učiteljica, ki jo tokrat predstavljamo V središču, nas je tega zagotovo naučila. Da ni vse v učenju na pamet in lepih ocenah, pa se zaveda še ena izjemna sogovornica, ki jo boste prav tako spoznali v tokratnem Tržičanu – mlada tržiška športnica Nuša Dovžan.

Niso pa zgolj učitelji tisti, ki vzgajajo otroke. Prav vsak izmed nas, Tržičanov, naj jim bo zgled v medsebojnem spoštovanju, vztrajnosti in resnicoljubnosti.

Tržičan

Izdajatelj: Občina Tržič, Trg svobode 18, Tržič

Odgovorna urednica: Maja Tekavec

Pomočnica odgovorne urednice: Dominika Ahačič

Člani uredništva: Tanja Ahačič, Petra Hladnik, Jože Klofutar, Erna Meglič, Marija Mravlje in Janja Nemc

Avtorji člankov osebno odgovarjajo za vsebino le-teh ter za avtorske pravice fotografij. Uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja člankov v skladu z uredniško politiko.

Tokratno številko Tržičana je uredila Dominika Ahačič.

Lektoriranje, tisk in prelom: Specom d.o.o.

Naslov uredništva: Občinsko glasilo »Tržičan«, Trg svobode 18, 4290 Tržič, urednistvo.trzican@gmail.com

tel. 04 59 71 524

www.trzic.si/trzican

Glasilo »Tržičan« je brezplačno

Naklada: 5.980 izvodov

Javno glasilo »Tržičan« je vpisano v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo RS pod zaporedno številko 353.

ISSN 1581 - 4831

Naslednji Tržičan izide **4. novembra 2019.**
Datum za oddajo prispevkov je **15. oktober 2019.**

Na naslovnici: Planinski dom na Kofcah, foto: Klavdija Ahačič

Hvala Klavdiji, ki je ob nastajanju Tržičanov, ki sem jih uredila, rešila vse moje pridevniške dileme in postavila vejice tja, kjer morajo biti. Hvala tudi Mateju, s katerim je bilo oblikovati Tržičana enostavno in zabavno.

Oktober je tudi mesec požarne varnosti (foto: PGD Bistrica pri Tržiču).

Šuštarska nedelja

Šuštarska je uspela. Obisk je bil dober, prodaja tudi. Uveljavili smo kar nekaj novosti in gremo uspešno od kitajskega k slovenskemu, od metle in wc papirja do medu, sira, bučnega in olivnega olja. Do muzeja z izjemnimi zbirkami, odličnim obiskom, šmornom in zakurjene peči v Kurnikovi hiši, kjer si lahko spečete svojo tržiško fliko. Nergači pa bodo itak trdili svoje. Pa vseeno, stojnice se lahko najame pod sto evrov, razstavne pulte pod petdeset. Župan ne kliče ne redarjev ne policistov. So jih pa upravičeno reditelji in stanovalci Cankarjeve, da so se spraznili izvozi iz hiš in je bila cesta spet normalno in varno prevozna. Hvala, ker ste napravili red. Parkirišča na Slapu in v Bistrici so imela zadosti prostora in vse, ki so želeli, smo z avtobusom zastonj pripeljali do prizorišča. Nekaj pa imajo kritiki vseeno prav. Priznam prav vso krivdo in odgovornost za tradicionalno popoldansko ploho, za rekorden obisk na Šuštarskem žuru na Gorenjski plaži, pa tudi za celonočno pospravljanje in uspešno čiščenje ulic. Vsem, ki ste prireditev obiskali z nasmehom, pozitivnimi mislimi in zapuščali z dobro voljo, se zahvaljujem za obisk in obljubljam, da se bomo za Vas še bolj potrudili tudi drugo leto.

Na Šuštarski nedelji je prvič v zgodovini tridesetletnega partnerstva z Bruchsalom uživala tudi nemška nadžupanja ga. Cornelia Petzold Shick (foto: arhiv Občine Tržič).

SANACIJA PO NEURJU USPEŠNO POTEKA TUDI V LOMU

Obsežna sanacijska dela po neurju uspešno potekajo in se nadaljujejo tudi v oktobru. Jesen in zima se sicer bližata, toda velik napredek na vseh gradbiščih potrjuje, da bomo do zime uspeli in z izjemnim trudom zaključili večino dogovorjenega. Ne gre samo za odseke v Jelendolu, Dolini in Čadovljah, pač pa se stvari vidno premikajo tudi na v ujmi dotolčeni cesti v Lomu.

Posebna skrb je namenjena urejanju hudournika z ogromnim erozijskim zaledjem vse do kmetije Tič in še višje. Količine razrahljanega materiala so res velike. Zato se je že izpraznila in dogradila obstoječa zaplavna pregrada pred križiščem Potarje-Grahovše. Trenutno je v gradnji tudi nova hudourniška pregrada nad križiščem. Zadržala bo lahko okrog 700 kubičnih metrov materiala. Računamo, da bodo dela dokončana do začetka oktobra, nato pa se gradbinci selijo v strugo Lomščice, kjer nas čaka veliko dela. Še posebej težko čakamo na sanacijo struge pod spodkopano občinsko cesto in vodovodom ob stari cesti na Brdo.

Zadovoljen in ponosen sem na razumevanje in spoštovanje zapor in omejitev s strani domačinov tako v Lomu kot tudi v Jelendolu in Dolini. Povsem drugače se obnašajo nekateri obiskovalci in gobarji. Zima bo čas za razmislek, kaj imamo od tega dnevnega turizma lahko še več kot samo uničene ceste in pobiranje pločevink in smeti.

Trasa nove, utrjene ceste je že vidna, podpirajo jo močni kamnito betonski zidovi. V cesto je vkopan tudi nov vaški vodovod (foto: arhiv Občine Tržič).

VARNOST NA CESTAH...

... in skrb za najranljivejše udeležence v prometu, mora biti naša stalna naloga. Ne samo na prvi šolski dan, pač pa vse leto.

Ob novem pločniku v Seničnem je začasno postavljen premični opozorilni radar, dodatne površine za pešce pa prinaša novo krožišče Sokolnica, kot tudi severni vhod v kompleks BPT.

Zgradili in dodatno smo usposobili ter označili kar nekaj površin za pešce.

Šuštarski žur na Gorenjski plaži

SAŠA PIVK AVSEC

Na predvečer Šuštarske nedelje je Občina Tržič na Gorenjski plaži organizirala Šuštarski žur, ki je opravičil svoje ime. Nepregledna množica obiskovalcev je napolnila amfiteater do zadnjega kotička, skupini Big Foot Mama in Joške v'n pa sta, z bogatim repertoarjem slovenskih in tujih pesmi, poskrbeli za glasbeno barvit večer. S plesom so ga popestrile še plesalke Plesnega studia Špela iz Tržiča. »Krasna publika, čudovit ambient, res je bilo fajn, odličen filing,« so zapisali glasbeniki, med katere je že segel glas, da ima Tržič odlično prireditveno mesto in zgledno organizacijo.

Big Foot Mama v elementu na Gorenjski plaži (foto: Media butik).

PROMETNI DAN BO V STAREM MESTNEM JEDRU

V času od 16. do 22. septembra je potekal Evropski teden mobilnosti, letos pod sloganom ***»Gremo peš!«*** Velika težava sodobne družbe je pomanjkanje fizične aktivnosti prebivalcev zaradi pretirane rabe osebnih avtomobilov. Ker se preveč zanašamo na avtomobile, so naše ulice polne pločevine, naš zrak je onesnažen, mi sami pa se veliko premalo gibamo. Na krajših razdaljah je hoja najučinkovitejši in časovno zelo konkurenčen prometni način. S hojo vplivamo tudi na svoje zdravje in manj škodujemo okolju. Zato bomo letošnji Evropski teden mobilnosti posvetili hoji – najdostopnejšemu, najbolj zdravemu in najcenejšemu načinu premikanja. Z geslom »Gremo peš!« želimo spodbuditi k aktivnejši uporabi hoje vse prebivalce.

V OŠ Bistrica je Pešbus začel voziti že 9. septembra. V tem tednu pa bo potekala aktivnost »GREMO PEŠ S KOKOŠKO ROZI« (foto: arhiv Občine Tržič).

»V Občini Tržič smo Evropski teden mobilnosti posvetili vsem starostnim skupinam, tako najmlajšim z že uveljavljenim Pešbusom in prometno pravljico v knjižnici kot starejšim s svetovalnimi urami vožnje in delavnico Prostovoljstvo v besedi in mobilnost,« poudarja tržiški koordinator ETM in podžupan **Jure Ferjan**, ki ob tem dodaja, da bo tokrat **Prometni dan v starem mestnem jedru potekal 4. oktobra.** *»Zahvalil bi se vsem osnovnim šolam in vrtcem pa tudi Društvu upokojencev Tržič in ZŠAM ter ostalim prostovoljcem za angažiranje pri organizaciji in izvedbi raznovrstnih aktivnosti letošnjega ETM,«* je še povedal podžupan Ferjan.

USPEŠNA SANACIJA SKALNEGA PODORA

Na Občini Tržič smo izredno veseli in zadovoljni, da je po skalnem podoru s področja Begunjščice država odreagirala tako hitro in učinkovito. Danes je na tisti točki že poskrbljeno za varnost, dela bodo zaključena do zime. *»Nastala je zadrževalna sonaravna galerija, ki se bo v naslednjih letih še ozelenila, kar je dober primer sodelovanja med lokalno skupnostjo in državo,«* je izpostavil župan Občine Tržič mag. **Borut Sajovic** in dodal: *»Lahko samo pohvalim državo in izbranega izvajalca Gorenjsko gradbeno družbo iz Kranja. Objekt, ki nam vsem skupaj zagotavlja miren spanec in varno vožnjo, je praktično že dokončan.«*

Zaslon z mrežnim armiranjem in tkanino se bo s časom ozelenil in sonaravno zlil z okoljem (foto: arhiv Občine Tržič).

REKORDEN VPIS V TRŽIŠKIH VRTCIH, KMALU ŠE DVA NOVA ODDELKA

V tržiških vrtcih smo tudi v začetku letošnjega šolskega leta sprejeli prav vse otroke. *»Vesel sem, da demografija v Tržiču počasi, ampak zanesljivo raste, kar nam po drugi strani kot občini predstavlja, ne težavo, ker otroke vidimo kot naložbo, ampak izziv,«* opisuje župan Sajovic, ki je izpostavil, da je *»ta trenutek v tržiških vrtcih v 30 oddelkih 550 otrok, kar je rekord v zgodovini občine.«* Do začetka naslednjega leta pa bomo obstoječe stanje nadgradili še z dvema oddelkoma. Torej, Občina Tržič bo imela konec leta 2019 ali pa v začetku leta 2020 odprtih 32 oddelkov, ker pomeni 580 otrok.

KMALU PRIZIDEK ZA POTREBE ŠOLE IN VRTCA V KRIŽAH

Dobra demografija in z njo veliko povpraševanje po vrtcu nalaga Občini številna dela in aktivnosti. *»Trenutno imamo enote vrtca na osmih različnih lokacijah, kar je na eni strani prijazno do ljudi, ki prebivajo v vaseh, po drugi strani pa velik strošek, ki kliče po racionalizaciji,«* razlaga župan Sajovic. Občina Tržič bo letošnjo jesen - v oktobru odprla najprej oddelek v Pristavi, v januarju pa potem še drugega. *»To pomeni, da bodo vsi s čakalne vrste lahko šli v vrtec, tudi tisti, ki bodo predpisano starost 11 mesecev dopolnili kasneje,«* z veseljem pove župan Sajovic, ki dodaja: *»Na Občini Tržič se trudimo in iščemo trajne rešitve. To je gradnja prizidka za šolo in vrtec v Križah – t. i. šolski športni center, kjer smo že začeli s projektiranjem na idejni ravni. Zadovoljen sem, ker smo v letošnjem letu v enoti v Bistrici opravili prvi del energetske sanacije, do 1. oktobra pa bomo posodobili še strojne inštalacije za ogrevanje.«* Po besedah župana bodo s projektom nadaljevali tudi v letu 2020.

OBČINA TRŽIČ

OBVESTILO - JAVNA RAZGRNITEV MODELOV VREDNOTENJA IN POSKUSNI IZRAČUN POSPLOŠENE VREDNOSTI NEPREMIČNIN

Obveščamo vas, da bo Ministrstvo za okolje in prostor, Geodetska uprava Republike Slovenije (GURS) v mesecu oktobru izvedlo javno razgrnitev predloga modelov vrednotenja nepremičnin. Gradivo bo javno razgrnjeno **od 1. oktobra 2019 do 30. oktobra 2019, v poslovnem času občinske uprave, v prostorih velike sejne sobe Občine Tržič, Trg svobode 18, Tržič.**

Za občane bo GURS izvedla javno predstavitev modelov vrednotenja na območjih Območnih geodetskih uprav. **Za občane občine Tržič bo javna predstavitev organizirana v četrtek 17. oktobra, od 10.00 do 13.00 ure, v prostorih Mestne občine Kranj, dvorana 15, Slovenski trg 1, Kranj.**

Vpogled na predlog modelov in poskusni izračun posplošene vrednosti nepremičnin pa bo GURS objavil tudi na svojem spletnem portalu.

V času javne razgrnitve bodo lastniki lahko preko GURS-vega spletnega portala preverili, kakšna je vrednost njihove nepremičnine in na Občino oddali pripombo na modele, ki so uporabljeni za našo občino. Občina bo pripombe lastnikov zbrala, se do njih opredelila in jih posredovala GURS-u v obdelavo.

S 1. aprilom 2020 bodo vrednosti nepremičnin določene na novo, lastniki pa bodo obvestilo o tem prejeli po pošti.

Pojasnila o množičnem vrednotenju in navodila lastnikom glede urejanja podatkov o nepremičninah so na voljo na spletnem portalu:
https://www.mvn.e-prostor.gov.si/

Javno naznanilo o javni razgrnitvi in navodilo o podajanju pripomb na modele vrednotenja je objavljeno na spletnem portalu Občine Tržič:
https://www.trzic.si/

Glavni oder z zabavnim programom je bil letos skupaj s kulinaričnim festival Tok' okusn na parkirišču Občine Tržič. Najbolj pogumni so se lahko preizkusili tudi v plezanju na mlaj (foto: Pavel Loc).

Na razstavi Slovo od Peka... Peko živi v Galeriji Atrij so obiskovalci obujali spomine na zlato dobo Peka in si med drugim ogledovali predmete Petra Kozine, ki jih je Tržiški muzej razstavil prvič (foto: Stane Perko).

Na kulturnem odru so nas tržiški kulturniki ob ljudskih pesmih, plesih in vižah ter ob odlomkih frejšprehunge popeljali po zanimivostih iz tržiške čevljarske tradicije (foto: Pavel Loc).

Člani Območne obrtno-podjetniške zbornice Tržič so ponovno dokazali, da so s svojimi izdelki kakovostno in cenovno konkurenčni proizvajalcem od drugod (foto: Aleš Pangeršič).

Tržiški muzej je v Pollakovi kajži in Kurnikovi hiši pripravil vrsto aktivnosti, v katerih so obiskovalcem različnih starosti na zanimiv način predstavil čevljarsko in drugo dediščino (foto: Vilja Lukan).

Mnogi so se na Šuštarski nedelji tudi obuli (foto: Vili Vogelnik).

Letovanje in kopalni izlet gasilske mladine 2019

MANCA AHAČIČ, FOTO: MANCA AHAČIČ

Po več kot 20. letih smo v GZ Tržič ponovno organizirali letovanje gasilske mladine na morje. Letovanje smo organizirali med 7. in 14. julijem 2019 v kampu Veli Jože v Savudriji, kjer je marsikateri otrok prvič bival v šotorih. Kljub temu, da so bile počitnice, je bil namen letovanja usposabljanje gasilske mladine za skupino delo in življenje v naravi, gasilske naloge. Namen letovanja pa je bilo tudi spoznavanje, druženje in ustvarjanje dobrih medsebojnih odnosov med otroki. Letovanja se je udeležilo 26 otrok, starih med 6 in 16 let, ter 5 mentorjev.

V soboto, 31. avgusta 2019, je komisija za mladino pri GZ Tržič organizirala celodnevni strokovno-kopalni izlet v Koper. Izleta se je udeležilo 76 otrok starih med 6 in 16 let, ter 13 mentorjev z dvema avtobusoma. Najprej smo si šli ogledat poklicno Gasilsko brigado Koper, kjer so nam prijazni poklicni gasilci razkazali gasilske avtomobile in gasilski dom, ter prikazali predstavitveni film GB Koper. Nato smo se odpravili na Debeli Rtič – proti Italiji, kjer smo se še zadnjič v letošnjem poletju nakopali in imeli piknik pod borovci.

IMAŠ MOČ, da delaš dobro – ORATORIJ 2019

MAJA TEKAVEC, FOTO: MAJA TEKAVEC

Od 23. do 25. avgusta 2019 je v Župniji Lom pod Storžičem potekal oratorij z letošnjim naslovom IMAŠ MOČ. Zbralo se je več kot 40 udeležencev, od tega 34 otrok in 6 animatorjev, ki smo skrbeli zanje. Letos je bil z nami pravljični junak Peter Klepec. Ob njem smo spoznavali, da ima vsak od nas moč, da lahko dela dobro.

Pri pripravi letošnjega oratorija gre velika zahvala Župniji Lom pod Storžičem in Rdečemu križu - Lom pod Storžičem; Športnemu društvu Lom, ker so nam omogočili »igre brez meja«, PGD Lom pod Storžičem za pomoč pri vodnih igrah; KS Lom za najem dvorane in gospe Ivanki Telepeček; Piceriji Pod Gradom za okusno kosilo in Policijski postaji Tržič za odličen prikaz delo policista. HVALA vsem, ki ste nam omogočili, da so dejavnosti potekale v miru in so otroci od oratorija kar največ odnesli.

Na oratoriju nas je (tako kot vsako leto do sedaj) posebej nagovarjala tudi povezanost animatorjev (Marine, Laure, Erike, Alenke, Janeza, Eve in Maje), ki je rasla ob spodbudah Petra Klepca. Ti s(m)o spodbude vzeli ZARES in vse svoje MOČI dali v to, da delamo dobro in zavzeto skrbimo za otroke. Starši, HVALA za zaupanje! Želimo si, da bi nas naš oratorijski vzklik: Imaš moč, da delaš dobro! tudi v naprej povezoval in spodbujal k dobremu.

KS Sebenje gre v hribe 2019 – Vogel

ANA GRADIŠAR, FOTO: ANA GRADIŠAR

Že sedmo leto zapored smo zadnji vikend v avgustu preživeli v hribih. Letošnji cilj je bil osvojiti 1922 metrov visok vrh Vogel. Na sobotno, megleno, jutro smo se zbrali na spodnji postaji gondole Vogel, s katero smo opravili prvi del vzpona. Potem, ko smo se odpeljali še s sedežnico do postaje Orlove glave, smo začeli s tistim »pravim« pohodom. Sicer slikovita pot, je bila zavita v meglice in nam ni nudila veličastnih razgledov. V zmagoslavnem občutku po osvojitvi vrha Vogla, smo pot nadaljevali po grebenu do Koče pod Bogatinom, kjer smo tudi prespali. Pot po grebenu bi bila v sončnem vremenu zelo razgledna, vodila nas je pod vrhovi manj znanih gora: Planja, Rušnati vrh, Bohinjski Migovec, Mali vrh, ki so nas občasno sramežljivo pozdravljali izza meglic in oblakov. Pozno popoldne smo preživeli v raziskovanju okolice koče ter nabiranju brusnic, večer pa v prijetnem druženju.

Drugi dan smo se zbudili v sončno jutro. Po zajtrku smo se vzpeli na Bogatin, 1977 m. n. v. in Mahavščck, 2005 m. n. v. ter se po počitku, mimo planine Govnjač, spustili do Koče na Komni in od tam do Koče pri Savici.

Pogumna odločitev, da smo se kljub ne najboljši vremenski napovedi, odločili, da gremo v hribe, se je izplačala. Preživeli smo čudovita dneva v hribih, v dobri družbi in si ustvarili lepe spomine.

Razstava peč na Festivalu patchworka v Ste Marie aux Mines

JANA BEBŠEK, FOTO: DANI MEGLIČ, JEAN-LOUIS KIEFFER

Naše pobrateno mesto Ste Marie aux Mines že petindvajset let zapored prireja Evropsko srečanje patchworka (Careefour Européan du Patchwork), ki je preraslo v največjo tovrstno prireditev v Evropi. Prvič so razstavo prešitih odej in drugih krpank priredili v sklopu znanstvenega posveta o Amiših, protestantski sekti, katere predstavniki so se pod vodstvom Jakoba Amanna v XVII. stoletju priselili v Ste Marie aux Mines, kasneje pa so se zaradi preganjanja izselili v Združene države Amerike. Amiši iz ZDA so znani po izdelavi prelepih tekstilnih izdelkov – patcwork.

Na festivalu si je bilo mogoče ogledati 34 razstav in 1000 izdelkov priznanih razstavljavcev z vsega sveta, ki so razstavili svoja umetniška dela v tehniki patchworka.

Letos je bila tam tudi razstava Tržiškega muzeja o nošenju peč na Slovenskem v preteklosti. Razstava je vzbudila veliko zanimanja, saj so (predvsem) obiskovalke festivala, tudi same ustvarjalke in šivilje, občudovale čudovite vzorce in bogate vezenine slovenskih peč in drugih pokrival. Razstavili smo peče, rute, avbe in ženske obleke iz različnih obdobij. Predvajali smo tudi film, ki prikazuje pokrivanje s pečami v preteklosti.

Poleg razstav na 19 različnih razstaviščih v mestu je festival ponudil številne delavnice patchworka in tržnico, kjer je bilo mogoče kupiti material za izdelavo patchworka – prav posebej za ta namen izdelano kakovostno potiskano blago tako za tradicionalne krpanke kot tudi za moderne dizajne pa šiviljske potrebščine, šablone ... Poseben prostor je bil namenjen tistim, ki so prodajali blago na metre za različne namene.

Ste Marie aux Mines je svojo stoletno tradicijo tekstilne proizvodnje in zgodbo o Amiših prepletel v zelo uspešno in prijetno festivalsko-sejemsko prireditev, ki jo vsako leto obišče okrog 25.000 obiskovalcev. Muzejski sodelavci smo en dan posvetili ogledu koncentracijskega taborišča Natzweiler Struthof in predora v Ste Marie aux Mines, kjer je bil zaprt tudi znani Slovenec Boris Pahor. Srečali smo se s kolegi, ki se ukvarjajo s enakimi vsebinskimi vprašanji kot mi, v povezavi s koncentracijskim taboriščem Ljubelj jug/Mauthausen, si izmenjali izkušnje in se dogovorili za sodelovanje v različnih projektih.

Kot vedno so nas gostitelji župan Claude Abel, podžupan Philippe Jaegi in člani komiteja za pobratenje: Raymond Kuhn, Josiane Antenat, Jean-Louis Kiffer in Sébastien Meyer zelo lepo sprejeli, nas vodili po tokrat bolj zgodovinsko obarvanih krajih mesta in okolice, s čimer smo spletli nove vezi za prihodnost pobratenja.

Slovenska delegacija z gostitelji na razstavi peč v Ste Marie aux Mines (z leve: Boštjan Meglič, Draga Brezar, dr. Bojan Knific, mag. Vilja Lukan, Jana Babšek, Dani Meglič, Raymond Kuhn, Claude Abel, Philippe Jaegi in Sébastien Meyer).

Od dirke na dirko, od zmage na zmago

LADO SREČNIK, FOTO: LUKA RENER

Prireditev Ljubelj 2019, 23. Hrastov memorial, se je odvijala v nedeljo, 8. septembra 2019. Kljub dežju je tekmovanje uspelo in to brez nezgod in z obilo dobre volje.

V dneh pred prireditvijo smo s pomočjo prijateljev avto moto športa, predvsem z ljubitelji starodobnih vozil, ljubitelji Tomos mopedov ter ostalimi prostovoljci, pripravili progo ter okolico tako, da je omogočala hitre in varne vožnje dirkačev iz Slovenije in tujine. Na gorski preizkus se je prijavilo 70 tekmovalcev iz Slovenije, Avstrije in Češke. Res je, da nas je spremljalo slabo vreme: dež in megla, a tekmovalcev to ni ustavilo. Letos je bilo na progi opaziti 4 tekmovalne dame: tri voznice in eno sopotnico s »polaganjem ovinkov« v prikolici. Iz sosednje Avstrije je gorski preizkus uspešno zaključilo 14 tekmovalcev. Vsako leto nas z obiskom počastijo prijatelji Čehi, Veteran Klub Pardubice, tokrat 7 tekmovalcev. Letos je ljubeljsko strmino s svojimi Tomos mopedi preizkušalo tudi 5 gostov iz Kopra in to zelo uspešno.

Najhitrejši čas, 02:48.73, je v letošnjem letu osvojil voznik Jožef Cerar, št. 40, na motorju NSU Max 300, letnik 1956.

Pokal za originalnost vozila med predvojnimi motocikli je prejel št. 57 Jožef Meglič, z motorjem DKW SB letnik 1937; za povojni motocikel pa št. 1 Valentin Novak, na motorju Puch SGSS, letnik 1953; pokal za najstarejše vozilo je prejel št. 57 Jožef Meglič, za motor DKW SB, letnik 1937; pokal za najstarejšega voznika je osvojil št. 22, Franc Kapus, rojen leta 1940 z motorjem Gilera Saturno 500. Češka ekipa je prijela posebno priznanje AMD. Pokal za dame so prejele: Nathalie Selan iz Avstrije, iz Slovenije pa Nevenka Bečan, Anka Hrast in Janja Budič. Najboljši čas, izven konkurence, sta odpeljala št. 100, Gregor Erman in Stašo Erman, Slovenija, na motorju Dnepr MT16, 750 ccm, letnik 1962, s časom 3:12.70 (ostali rezultati so na spletni strani http://www.ljubelj.si/novice/).

Tekmovalci so se strinjali, da je bila proga odlična pripravljena, vzdušje pa, kljub dežju, izjemno prijetno. Veliko pozornosti smo posvetili tudi varnosti in preventivi ter promociji. Število gledalcev, ocenjujemo, je bilo okoli 500. Zahvala gre tudi vsem spremljajočim medijem iz Slovenije in tujine. Še posebna zahvala velja nacionalni televiziji TV Slovenija, glasilu Tržičan, Radiu Gorenc in Gorenjskemu glasu.

Zahvala gre tudi vsem gasilcem, ki so skrbeli za varnost na progi in požarno varnost, gorskim reševalcem, časomerilcem, zdravstveni službi, ekipi ozvočenja, gostinstvu Firbc' okn in osebju koče na vrhu Ljubelja. Hvala organizacijskemu odboru in mnogim prostovoljcem za njihovo res kvalitetno opravljeno delo.

K uspešni izvedbi prireditve ste pripomogli tudi vi, spoštovani sponzorji, ki ste nam pomagali s finančnimi sredstvi in tudi pri sami pripravi in izvedbi 23. Hrastovega memoriala, brez vaše pomoči nam ne bi uspelo. Občini Tržič in županu mag. Borutu Sajovicu velja še posebna zahvala za vso pomoč in sodelovanje. Vsem se iskreno zahvaljujemo, da ste podprli naša prizadevanja po ohranjanju tradicije moto dirk na Ljubelju.

Veseli bomo sodelovanja z vami tudi v letu 2020, ko AMD Tržič praznuje 70- letnico svojega dela in vse tja do leta 2026, ko praznujemo 100-letnico avto moto športa v Tržiču. Tisti, ki še niste člani AMD Tržič in ste člani AMZS se pa le brezplačno vključite v naše domače društvo.

Tradicijo cestnih dirk na Ljubelj, motokros tekmovanj v Podljubelju in gorskih preizkusov starodobnikov na Ljubelj, moramo ohraniti za nadaljnje rodove in pridobljene izkušnje koristno uporabiti.

Šoferji aktivni pri varovanju šolarjev

NUŠA HAFNER, FOTO: ANŽE HAFNER

Z začetkom pouka v šolah smo tudi prostovoljci Združenje šoferjev in avtomehanikov Tržič (ZŠAM) odšli na šolam najbližja križišča in tako kot vsako leto poskrbeli, da so lahko šolarji in njihovi morebitni spremljevalci varno prečkali cesto. Istočasno pa smo se prvi teden podali kot spremljevalci na avtobus, ki opravlja šolske prevoze, in seznanjali učence, kako se je potrebno v avtobusih držati predpisanega reda. To je trajalo ves teden. Nismo pa pozabili tudi na kolesarje, ki jih je veliko zlasti v Križah in Tržiču. Vsak dan smo pregledali opremo koles in ugotovili, da je le-ta precej pomanjkljiva.

In že je bil tu drugi teden, ko se je začel Pešbus v Bistrici. Kar devet naših prostovoljcev je sodelovalo pri spremljanju učencev na poti v šolo, ki so na koncu dobili tudi posebne vozne karte in žig. Pešbus je bil izveden tudi v Tržiču. S tem naša aktivnost še ni končana, saj bomo z varovanjem učencev še nadaljevali.

Dom na Kofcah je naj planinska koča 2019

DOMINIKA AHAČIČ, FOTO: POLONA BARTOL, KLAVDIJA AHAČIČ

Planinska zveza Slovenije je skupaj s televizijo Planet TV že petič zapored izbirala najboljšo planinsko kočo. Ljubitelji gora so v kategoriji planinskih koč za najboljšo izbrali Planinski dom na Kofcah (1488 m). Za gostoljubje in razvoj doma že 22 let skrbi družina Vogelnik. Na idilični lokaciji v osrčju Košute sva se s Petrom Vogelnikom pogovarjala o prejetem priznanju, zahtevnosti gostov, delu nad 1000 metri in seveda štrukljih.

Zmagati na tekmi, v kateri sodeluje še 157 drugih tekmovalcev, ki se lahko pohvalijo s čudovito naravo, lepimi razgledi in dobro domačo kulinariko, ni enostavno. Planinskemu domu na Kofcah je to uspelo.

»Ponosen sem na to, predvsem na sodelavce. Trudimo se že več kot 20 let in priznanje je dokaz, da delamo dobro, da imamo zelo dobro kulinariko, da smo gostoljubni. V prvi vrsti pa seveda ljudi privabijo štruklji,« razloži Peter Vogelnik, sicer kuhar, ki je zdaj res že slavne štruklje s Kofc prvih 15 let delal sam.

»To enostavno ne gre več, imamo namreč že več kot 50 vrst štrukljev,« pove in doda, da se nima za izumitelja, saj sirove in ajdove štruklje poznamo vsi, je pa izumil kakšne bolj eksotične okuse. Sedaj štruklje po njegovem receptu pripravljajo v Bistrici, kjer je tudi diskontna prodajalna. *»Recept je seveda skrivnost, trije smo, ki ga poznamo,«* z nasmehom pove Vogelnik, ki sicer štrukljev sploh ne je. *»Ko jih delam, probam maso, da vidim, kakšna je njena struktura. Potem pa jih nikoli ne jem. Tudi skute ne maram.«*

Na Kofcah nudijo približno šest vrst štrukljev, v eni sončni nedelji pa gostom prodajo približno 400 porcij. *»A ponujamo tudi druge jedi, denimo pasulj, ričet, pečenko,«* hitro doda Vogelnik.

Na ljubljanski tržnici je ponudba bolj pestra, na voljo je več kot 25 vrst štrukljev. Ljubljančani so namreč zelo dobro sprejeli štruklje v centru prestolnice, saj so jih pred tem že poznali prav s Kofc. Večina gostov, ki obiščejo tamkajšnji dom, je namreč Ljubljančanov, po ocenah Vogelnika, kar 70 %. Kljub temu je zahtevnost gostov po Vogelnikovem mnenju odvisna od človeka do človeka. *»Nekateri razumejo, da je kdaj treba na hrano počakati tudi eno uro, drugi pa se pritožujejo že po petih minutah čakanja.«*

Zadnjih 10 let je na Kofcah zelo dober obisk, veliko ljudi je še posebej ob koncih tedna. *»Do kam bo šlo vse skupaj, tudi sam ne vem. Res pa je, da imamo kapacitete takšne, kot so,«* pravi Vogelnik, ki mu pri vodenju doma v veliki meri pomaga Miha Mokorel z ekipo 12 sodelavcev. Obiščejo jih tudi tujci, veliko je Nemcev, Avstrijcev in Francozov, letos so imeli tudi gosta z Aljaske.

Kaj pa, ko štruklji ne bodo več popularni? *»To je isto, kot da bi rekli, da dunajski zrezek ne bo več popularen. Štruklji tradicionalna hrana, takšne recepture, kot jo imamo mi, drugje ni, zato tudi menjamo okuse, da se ljudje ne morejo prenajesti.«*

Vogelnikova družina pa na Kofce ni pripeljala le štrukljev, skrbi tudi za kočo in okolico. Lani so tako prenovili zunanjo teraso, letos točilni pult. *»Kočo bi bilo treba prebarvati, zamenjati streho, dela res ne zmanjka. Večinoma vse financiramo sami. No, lani je planinsko društvo zamenjalo spodnja okna. Sicer dobro sodelujemo z društvom, lahko pa bi bolje. Zavedam se, da imajo tudi druge koče, v katere trenutno vlagajo več sredstev. Mi delamo zaradi gostov, ne zaradi planinskega društva. Če so gosti zadovoljni, mi prodamo več,«* razloži Vogelnik.

Kljub idilični lokaciji pod Velikim vrhom, pa delo na Kofcah ni enostavno. *»Seveda se naveličaš, delaš od zgodnjega jutra do poznega večera. Veliko manj problemov je v dolini. Denimo v Ljubljani se vse zdi enostavno, pa še veliko večji učinek je. Na Kofcah nimaš elektrike, vode ti zmanjka, v dolini je vse to samoumevno,«* razloži Vogelnik, a hitro doda, da je trenutno kljub temu vse nekoliko lažje kot pred leti. *»Zdaj sem na Kofcah predvsem ob vikendih, med tednom pa v Bistrici ali v Ljubljani. Pred leti smo z družino cela poletja preživeli tu, vsi so šli na dopust, mi pa smo bili na Kofcah. Ni bilo vedno lahko.«*

Vogelnik je zelo zadovoljen z ljudmi, ki mu pomagajo pri delu. Dokler bo ekipa takšna kot je, dokler bodo fantje in dekleta zadovoljni in bodo z veseljem poprijeli za delo, ga za prihodnost Planinskega doma na Kofcah prav nič ne skrbi.

Ekološki otoki v naših krajih

METKA ŽUMER, FOTO: ARHIV KOMUNALE TRŽIČ

Redni obiskovalci našega Facebook profila ste že zasledili objave in naše prošnje za pravilno in skrbno uporabo ekoloških otokov. Zadnje čase namreč vedno pogosteje opažamo, da se ekološki otoki kljub rednemu in pogostemu praznjenju spreminjajo v manjša odlagališča odpadkov, kar nas izjemno žalosti.

V celotni občini Tržič imamo postavljenih 60 ekoloških otokov (en otok na 249 prebivalcev), kar je močno nad številom, skladno z državno uredbo. Seznam vseh ekoloških otokov v naši občini najdete na spletni strani www.komunala-trzic.si.

Na tem mestu bi radi ponovno izpostavili:

1. KOSOVNI ODPADKI spadajo v zbirni center Kovor in ne na ekološke otoke. BREZPLAČNO jih uporabniki lahko oddajo od ponedeljka do petka med 7. in 17. uro, ob sobotah med 7. in 13. uro.
2. IZDELKI IZ PLASTIKE ne spadajo avtomatsko med plastično embalažo. Posoda iz trde plastike, otroška kopalna kad in lavorji spadajo v zbirni center, plastenke pa na ekološki otok v zabojnik z rumenim pokrovom.
3. ZABOJNIKI ZA TEKSTIL, ki se nahajajo na nekaterih ekoloških otokih, niso v domeni našega podjetja, z njimi upravlja podjetje Tekstilko d.o.o.
4. Res ISKRENA HVALA vsem tistim uporabnikom ekoloških otokov, ki skrbno in korektno uporabljate ekološke otoke. Le-ti so ogledalo družbe in prav zato apeliramo na manjšino obiskovalcev, ki malomarno odlagajo neprimerne odpadke na ekološke otoke.

Verjamemo, da je vsem mar za izgled okolice in bomo s skupnimi močmi uspeli zmanjšati število prizorov, ki jih vidite na fotografijah.

Spoštovani občani, kadar ste v dilemi, kam spada kakšen odpadek, smo vam s pojasnili in odgovori z veseljem na voljo na naši telefonski številki 04 597 1300 ali e-naslovu info@komunala-trzic.si.

Ekološki otok v Bistrici pri Tržiču, 26. 8. 2019.

Ekološki otok za Mošenikom, 26. 8. 2019.

Ekološki otok na Kranjski cesti, 11. 9. 2019.

Ali veste, da obstajamo že 60 let?

NATALIJA BRUMEN, DIREKTORICA

Leto 2019/20 je za veliko ljudskih univerz pomembno leto, saj jih mnogo praznuje 60 let obstoja, tudi tržiška ljudska univerza.

Ustanovitelj ljudskih univerz je Nikolaj Grundtvig (1783-1872), danski teolog, filozof in učitelj, ki velja za očeta ljudskih univerz. Podpiral je izobraževanje odraslih, da bi lahko bili koristni v svojih skupnostih. Prepričan je bil, da se v razredu ne da vsega naučiti in da večino pravega učenja omogoči življenje samo – izobraževanje skozi življenje, izobraževanje za življenje. In če temu ne bi bilo tako, ljudske univerze ne bi obstale ves ta dolgi čas. Pravzaprav ne gre za to, da so ljudske univerze uspešne, ampak bolj za to, da so ljudem potrebne.

Za Ljudsko univerzo Tržič, ki je bila ustanovljena leta 1959, takrat kot Delavska univerza in v letu 1999 preimenovana v Ljudsko univerzo, je letošnje leto prav posebno leto, saj se lahko s ponosom pohvali, da že 60 let deluje na področju izobraževanja odraslih kot nepogrešljiv javni zavod v lokalni skupnosti.

Ustanoviteljica Ljudske univerze Tržič je Občina Tržič, ki jo tudi finančno podpira, da lahko obstoji in deluje za skupno dobro občanov na področju izobraževanja odraslih. Ne bi pa mogla obstati brez vas: občanov, udeležencev, podpornikov, ki jo obiskujete in se vpisujete v različna formalna in neformalna izobraževanja, ki jih ponujamo za vse generacije.

Želimo si in vas vabimo, da se nam pridružite na skupno praznovanje 60. obletnice, ki bo v soboto, 12. oktobra, v okviru tržnega dne, v atriju od 8. do 13. ure. Skupaj bomo preživeli lep, poseben dan, ki ga bomo popestrili z ustvarjalnimi delavnicami za vse generacije; imeli bomo stojnice s promocijskim materialom in razstavljenimi izdelki udeležencev; ob 9. uri bo predavanje z Irmo Lipovec ob kavici v Kavarni Platz, na temo zdravja; ogledali si boste lahko razstavo slik Vinka Hlebša in njegovih učencev v prostorih Ljudske univerze Tržič.

Nikakor pa ne zamudite osrednjega programa ob 10. uri, ki ga bo povezoval komik Sašo Stare in kjer se bodo predstavili zanimivi gosti in udeleženci Ljudske univerze Tržič.

Se vidimo!

40 let MePZ Ignacij Hladnik Tržič

ANDREJA MEGLIČ, FOTO: LEA KOŠIR

Pisalo se je leto 1979. Mnogo je dogodkov, ki se jih pevci radi spominjamo in smo nanje ponosni. Med tiste, mimo katerih ne moremo, sodijo zagotovo regijska tekmovanja odraslih pevskih zborov, na katerih smo do zdaj osvojili dve srebrni ter bronasto priznanje.

Usmeritev društva je projektno delo, zato smo ponosni na izvedbo koncertne maše MISSA in D Antonina Dvořaka, ORATORIO DE NOËL Camilla Saint-Saensa, MASSIAH G. F. Haendla, REQUIEM W. A. Mozarta, KONCERT BOŽIČNIH PESMI Johna Rutterja in tretjič v Sloveniji izveden koncert THE ARMED MAN Karla Jenkinsa. Radi se spominjamo tudi koncertov filmske in zabavne glasbe, pri katerih smo neskončno uživali. Omembe vredni sta še posneti zgoščenki z naslovom PRESVETA NOČ in OD DOMA V SVET. Eden večjih projektov je bil spevoigra DALMACIJA V TRŽIČU (avtorsko delo dveh članov društva), prvič v Sloveniji izvedeno delo angleškega skladatelja Karla Jenkinsa STABAT MATTER (MATI ŽALOSTNA). V letu 2016 pa smo po 65. letih z velikim uspehom na tržiške odrske deske spet vrnili Gobčevo opereto PLANINSKA ROŽA. Da nam je skladatelj Karl Jenkins pri srcu, smo leto kasneje dokazali z glasbeno-plesnim spektaklom ADIEMUS COLORES. V lanskem letu pa smo se poslušalcem predstavili z glasbeno mojstrovino norveškega skladatelja in organista Iverja Kleiveja, REQUIEM za zbor, soliste in orgle.

Pevskega dopusta v našem društvu ni, saj radi glasbeno ustvarjamo in se družimo. **Konec novembra, ko MePZ Ignacij Hladnik obeležuje svojo 40-letnico pevskega delovanja,** se bomo publiki predstavili s še eno opereto Radovana Gobca, HMELJSKA PRINCESA.

Zgodba se dogaja v podeželskem dvorcu v Savinjski dolini, kjer grajska Darinka praznuje svoj 20. rojstni dan. Na praznovanje njen stric, graščak Koman, povabi trgovce s hmeljem, ki bodo prišli kot Darinkini snubci. Oče ji je namreč zapustil premoženje, s katerim bo smela razpolagati šele po poroki. Nežna ljubezen se prebudi med Darinko in vzgojiteljem Brankom, ki je skladatelj. V drugem dejanju se zaplete, graščak je osumljen varanja, Danica je razočarana nad domnevno nezvestobo svojega izbranca, graščak si hoče prisvojiti Brankovo opereto... Ko slišijo novico, da je cena hmelju drastično padla, jo snubci drug za drugim popihajo. Konec pa je srečen, kot se za lahkotnost operete spodobi.

Verjamemo, da vam bomo polepšali večer, zato vas že ob tej priložnosti vabimo, da skupaj z nami praznujete našo pevsko 40-letnico.

Požarna varnost v večstanovanjskih objektih

MANCA AHAČIČ, PREDSEDNICA KOMISIJE ZA PREVENTIVO GZ TRŽIČ, FOTO: LUKA RENER

Mesec oktober je mesec varstva pred požarom in nosilna tematika v letošnjem letu je POŽARNA VARNOST V VEČSTANOVANJSKIH OBJEKTIH.

Vsakodnevna praksa kaže, da so stanovalci v večstanovanjskih objektih še vedno premalo osveščeni in poučeni o požarni varnosti v njihovih stanovanjih in objektih. Prav tako vsakodnevna praksa kaže, da tako stanovalcem in drugim uporabnikom večstanovanjskih objektih zelo malo mar za požarno varnost v njihovih stanovanjih in objektih.

Zato bomo ob letošnjem mesecu požarne varnosti tudi v celotni Občini Tržič gasilci bolj ozaveščali stanovalce o požarni varnosti v večstanovanjskih objektih s poudarkom na **požarni varnosti v skupnih prostorih, požarni varnosti na zunanjih površinah, evakuaciji, požarni varnosti v samem stanovanju in o uporabi številke 112.**

Preventivni ukrepi v večstanovanjskih objektih je zelo pomembno dejavnih, s katerimi lahko preprečimo nastanek požara in ukrepe, s katerimi ga omejimo oziroma pogasimo. Zelo pomembno je biti pozoren na dogajanje v kuhinji. Prižgani štedilniki, pečice, grelniki vode, fondiji, opekači in druge naprave se ne puščajo brez nadzora. Gospodinjske in druge elektronske naprave se izklopi, če se ne uporablja. V kolikor so ti aparati pokvarjeni oziroma poškodovani jih je potrebno popraviti ali odstraniti. Poškodovane vodnike, vtičnice, stikala in podobno je potrebno zamenjati, prav tako jih ne smemo preobremenjevati. Elektronske naprave je potrebno polniti skladno z navodili proizvajalca.

NA POMOČ!

Celoten članek je objavljen na: www.trzic.si/trzican

GEROBUS - lokalno za globalno za aktivno in prijetno staranje

KARMEN KLANČNIK POBEŽIN, FOTO: KARMEN KLANČNIK POBEŽIN

V začetku leta 2019 je Dom Petra Uzarja Tržič s strani Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo prejel potrditev operacije GEROBUS – lokalno za globalno za aktivno in prijetno staranje. **Temelji na ohranjanju zdravja, telesnih ter fizičnih lastnosti starejših ter na osveščanju ljudi o demenci.**

Glavne aktivnosti operacije predstavljajo aktivno širjenje znanja in rešitev za prijetno in zdravo staranje ter nudenje vseh oblik pomoči bolnikom z demenco in njihovim bližnjim. Aktivnosti bodo potekale z izvedbo delavnic, video izobraževanj, testiranj, izdajo zloženk itd. Vaje bodo v domačem okolju, temeljile bodo na druženju in gibanju, krepile moč in socialno vključenost starejših.

Delavnice bodo obiskovalcem omogočile, da se seznanijo z vsebinami in napotki, ki omogočajo starejšim osebam aktivno in prijetno staranje, poleg teoretičnega znanja pa bo poseben del namenjen praktičnemu prikazu vaj in fizičnih aktivnosti.

Potekala bodo testiranja oziroma meritve za pravočasno odkrivanje demence. Z izdajo zloženk in video vsebinami pa bomo javnost informirali o načinu in možnostih, kako se aktivno in prijetno starati. Vabimo vas k ogledu video vsebin na spletno stran www.gerobus.si

V septembru smo začeli z delavnicami v občini Tržič, Bohinjska Bistrica in Šenčur. Odziv je bil odličen, v naslednji fazi, ki bo potekala ob koncu oktobra, pa pričakujemo še večjo število udeležencev. Delavnice bodo potekale po naslednjem razporedu:

- ponedeljek, 21. 10. ob 9. uri – Križe, Domu krajanov,
- torek, 22. 10. ob 9. uri – Ročevnica, prehod mansarde v Domu Petra Uzarja,
- četrtek, 24. 10. ob 9. uri – Loka, telovadnica KatrX, Loka 36,
- torek, 5. 11. ob 9. uri – Bohinjska Bistrica, Dom Joža Ažmana,
- sreda, 6. 11. ob 9. uri – Bistrica, galerija Doma Petra Uzarja,
- torek, 12. 11. ob 9. uri – Šenčur, Dom krajanov
- četrtek, 14. 11. ob 9. uri – Tržič, Paviljon NOB.

*Prijave niso potrebne. Se vidimo v čim večjem številu.

»Naložbo sofinancirata Republika Slovenija in Evropska unija iz Evropskega sklada za regionalni razvoj«.

Gerobus v Križah

DOMINIKA BEČAN

V petek, 6. 9. 2019, nas je v Kulturnem domu v Križah obiskal Gerobus s petimi prijaznimi sodelavkami Doma Petra Uzarja Tržič. Vozilo nosi geslo »Lokalno za globalno za aktivno in prijetno staranje« s podporo RS in EU. Sodelavke so tistim, ki smo se odzvali, predstavile pet področij, s katerimi se srečujemo starejši.

To so: osteoporoza, vaje za ravnotežje, urinska inkontinenca, vaje za krepitev medeničnega dna, demenca, pravice starejših in pomoč na domu.

Prejeli smo zloženke, ki vsebujejo vse bistvene podatke in slike za omenjena področja.

Prisotni krajani smo imeli priložnost praktično izvesti nekaj vaj, ki pomagajo pri inkontinenci, demenci in ohranjanju ravnotežja. Sami lahko veliko pripomoremo k zmanjšanju tegob, ki spremljajo staranje.

Del udeležencev smo bili tisti, ki trikrat na teden skupinsko od osmih do devetih na igrišču v Križah izvajamo vaje tako imenovane »Šole zdravja« (Dominika Bečan 040 675 809), po metodi 1000 gibov priporoča dr. Nikolay Grishin. Na področju tržiške občine vadita dve skupini. Ena se vsako jutro zbira ob gradu Neuhaus, druga pa v Križah.

Ob tej priložnosti vabimo vse, ki se želite pridružiti našima skupinama pri koristni in prijetni vadbi. Poživlja in dobro dene tudi klepet in humor, za katerega si vzamemo čas po vadbi.

Ljubica Frantar, najstarejša vaščanka vasi Brezje pri Tržiču

HELENA REPIČ, FOTO: HELENA REPIČ

4. julija 1929 se je v vinogorskih gričih v Hrvaškem Zagorju rodila Ljubica Bosnar. V družini je bilo veliko otrok, ki so morali že zgodaj poprijeti za hišna in kmečka dela.

Ker v domačem kraju ni dobila zaposlitve, se je odpravila za delom v svet. Najprej si je našla delo v Celju, kasneje pa v Mariboru, kjer je dobila zaposlitev v dečjem domu. Tu je delala kratek čas, saj je bila premeščena v dečji dom v Tržič.

Med službovanjem v Tržiču je spoznala življenjskega sopotnika Stanka Frantarja iz Brezij pri Tržiču. Poročila sta se in si ustvarila skromen dom ob mizarski delavnici. Kasneje sta se z družino preselila v rojstno hišo moža. Po rojstvu tretjega otroka se je odločila, da pusti službo in se posveti materinstvu in delu na kmetiji. Da bi od kmetije kar največ prispevala v družinski proračun, je vsako jutro nosila okoli 10 l mleka v novo nastalo naselje v Ročevnici. Mleko je tam imelo višjo ceno kot na vasi in tudi zainteresiranih zanj je bilo več kot na vasi, kjer je veliko hiš imelo svoje mleko.

Ker si je želela svojo pokojnino, se je leta 1978 odločila, da se ponovno zaposli. Da je lahko skrbela za kmetijo in za družino pripravljala kosila, se je zaposlila kot čistilka v Peku, kjer je lahko delala le v popoldanski izmeni. V tej službi je ostala do upokojitve. Življenje je šlo naprej, otroci so odrasli in odšli od doma.

Ko se je upokojil še mož, je prišel čas, ko ni bilo treba več hiteti, lahko sta se posvečala drug drugemu in živela za vikende, ko so otroci prihajali domov s svojimi družinami. Žal pa je bil ta čas življenja prekratek, saj je pri sedemdesetih letih ovdovela.

Življenje v krogu domačih ji kljub slabemu zdravju še vedno omogoča, da pride posedet pred hišo, kjer lahko poklepeta z mimoidočimi.

Alojz Meglič, drugi najstarejši krajan vasi Brezje pri Tržiču

FRANJA BERTONCELJ, FOTO: FRANJA BERTONCELJ

Rodil se je 7. julija 1929 v Lomu pod Storžičem. Leta 1930 se je družina preselila na »Nemčevo domačijo« na Brezje pri Tržiču. Od tu ga vsi poznajo kot Nemčevega Lojza. Po končani osnovni šoli se je zaposlil v tovarni BPT Tržič, kjer je delal vse do upokojitve. Dolga leta je bil cestar v KS, 11 let je bil majer na Bistriški planini.

V njegovih mladih letih se je razdivjala druga svetovna vojna ter partizansko gibanje pod obronki Dobrče, in pri svojih 13. letih je moral iti past živino na Bistriško planino ter skrbeti, da so partizani dobivali hrano. Njegovo sodelovanje s partizani se je začelo leta 1943. Sodeloval je pri postavitvi kurirske postaje G16 na Brezjah pri Tržiču. Ta postaja je služila kot bunker in zatočišče za ranjence.

Po vojni je nadaljeval z družbeno koristnim delom. Kot član delovne brigade je pomagal pri izgradnji proge Doboj – Banja luka. Leta 1952 je stopil v domačo gasilsko društvo, se izobraževal in zaradi uspešnega dela postal poveljnik gasilskega društva. Od leta 1968 dalje je 18 let predsedoval KS Brezje pri Tržiču.

Bil je tudi predsednik odbora za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito. Kar 30 let je bil predsednik KO ZB za vrednote NOB v vasi in še danes deluje kot podpredsednik. Za ves trud so mu bila podeljena mnoga priznanja (gasilska, občinska).

Njegova življenjska pot je bila večkrat težka in grenka, polna odrekanj. V zakonu s pokojno ženo Frančiško so se rodili štirje otroci, ki sta jih uspešno pripeljala do kruha. Družina je bila vedno povezana med seboj, saj jim je le tako uspelo premagovati ovire. Alojz je svoj okrogli jubilej praznoval s svojimi najbližjimi, nanj pa so se spomnili tudi sovaščani.

Recikliramo škornje

MONIKA CELAR

V Vrtcu Tržič, enoti Palček, smo se v okviru projekta Eko vrtec odločili reciklirati škornje, ki smo jih uporabili za dekoracijo igrišča. Za pomoč smo prosili starše otrok, ki so nam prinesli odslužene škornje. Potrebovali pa smo tudi sadike zelišč, zelenjave in cvetlic. Pri tem so nam pomagali otroci, ki so prinesli vsak svojo sadiko, in prijazni donatorji, ki so nam poklonili sadike. Zahvaljujemo se Vrtnarstvu Aljančič, Kmetijski zadrugi Križe in Kmetiji Zazk za sodelovanje. Pripomogli ste k veselju otrok in marsikomu, ki se je sprehodil ali peljal mimo vrtca.

Program humanitarnega društva ADRA »Napolnimo Slovenijo s srečnimi otroki« tudi v Tržiču

HUMANITARNO DRUŠTVO ADRA SLOVENIJA, FOTO: HD ADRA, CSD ENOTA TRŽIČ

Humanitarno društvo (HD) ADRA Slovenija je del mednarodne mreže po celem svetu z delovanjem v 135-ih državah sveta. Vse bolj odmevnih 17 ciljev trajnostnega razvoja Združenih narodov (UN) Agende 2030 je na različne načine vpetih v 9 glavnih področij vpliva organizacije ADRA, ki so: pomoč otrokom, enakost spolov, zdravje skupnosti, WASH (Voda, sanitarije in higiena) sektor, odziv na naravne katastrofe, socialna pravičnost, lakota in prehrana, preživetje, agrikultura in gospodarska rast. V preteklem mesecu avgustu pa so s svojim delovanjem v okviru programa Napolnimo Slovenijo s srečnimi otroki (NSSO) obiskali tudi Tržič. To je pravi čas, ko gredo otroci v šolo, stroški nakupa šolskih potrebščin pa so iz leta v leto višji in višji.

Tržiška občina ima kar tri glavne osnovne šole, ki so: OŠ Tržič s podružnicama Podljubelj in Lom, OŠ Bistrica pri Tržiču s podružnico v Kovorju ter OŠ Križe. Včasih je pod OŠ Bistrica pri Tržiču spadala še podružnica v Lešah z razredi prve triade. Skupaj bo te šole v letošnjem letu 2019/20 obiskovalo kar **1049** otrok. V OŠ Bistrica pri Tržiču je poleg 384 otrok še 56 otrok v Kovorju. V OŠ Križe je vse skupaj letos vpisanih 322 otrok. V OŠ Tržič pa poleg 196 otrok, potem še 40 otrok obiskuje podružnico v Lomu in 51 otrok v podružnici Podljubelj.

Za pomoč pri izobraževanju otrok ima vsaka osnovna šola poleg učbeniškega sklada ponavadi tudi **šolski sklad**, ki je po večini primarno namenjen za to, da se učencem, ki prihajajo iz socialno šibkejšega ozadja omogoči udeležbo na obšolskih aktivnostih zunaj rednega programa. Nadarjenim otrokom iz te skupine pa se v velikih primerih pokrije tudi stroške udejstvovanja na področju športa, kulture in podobno. Podporo tej skupini pa na različne načine nudi tudi HD ADRA Slovenija. V tem letu je to društvo s pomočjo donatorjev priskrbelo šolske potrebščine za kar okoli 450 otrok po celi Sloveniji. Avgusta pa so se v sodelovanju z **enoto Centra za socialno delo Tržič** odločili, da se z novimi šolskimi potrebščinami obdari in **pomaga 33-im otrokom** iz te občine. S sodelovanjem strokovnih delavcev centra ter staršev, so otroci skupaj med drugimi paketi s potrebščinami prejeli kar več kot 200 zvezkov in 18 popolnoma novih torb.

Vse vrste zobraževalce povsod po svetu velikokrat spremlja močni citat Kofi Atta Annana, vplivnega diplomata iz Gane. Močni zagovornik človekovih pravic je med drugimi pomembnimi prispevki k družbenemu napredku in tudi prejemu Nobelove nagrade leta 2001, izgovoril nekaj, kar močno odmeva še danes:

»Znanje je moč. Vedenje osvobaja. Izobrazba je osnova napredka v vsaki družbi, v vsaki družini.«

Napredek je tudi danes nekaj nujnega za svetovno družbo v kolikor želi obstati v prihodnosti, katero gradijo otroci že danes.

»ADRA trdno verjame, da imajo vsi otroci ne glede na raso, starost, narodnost, spol, vero ali poreklo pravico do zaslužka in dokončanja izobrazbe, ter da je šolanje prepoznavanje vrednosti in potenciala vsakega posameznega otroka,« povdarja **Katja Kotnik, predsednica HD ADRA v Sloveniji**, ki je obenem tudi občanka Tržiča. Žal pa je danes še vedno 262 milijona otrok in mladih po svetu, ki jim je ta pravica odvzeta.

ADRA Slovenija se v okviru svoje globalne mreže po svetu zavzema za univerzalni dostop do kvalitetnega šolanja. »S kampanjo ***Every child. Everywhere. In school.*** *(Vsak otrok. Povsod. V šoli.)* želimo poslati nujen poziv voditeljem po vsem svetu. Adrina celotna mednarodna mreža želi v prvi fazi doseči 1 milijon podpisov do junija 2020. S tem želimo celotno populacijo ozavestiti o svetovni problematiki in doseganju Agende 2030 članic Združenih narodov in še posebaj o cilju trajnostnega razvoja številka 4 – Kakovostno izobraževanje.«

Naša iniciativa se glasi: **»Dodajte svoje ime in se pridružite globalnemu gibanju za zagotavljanje, da vsak otrok, vse povsod lahko obiskuje šolo in zaključi izobrazbo, s katero dobi upanje za boljšo prihodnost!«**

Če se tudi vi strinjate in mislite, da si vsi otroci po svetu zaslužijo priložnost do kvalitetne izobrazbe, potem vas vabimo k tem globalnem gibanju podpišete peticijo organizacije ADRA. To lahko to preprosto naredite na **www.adra.org/InSchool** ali pišete na **info@adra.si.** Več informacij o aktivnostih ADRA Slovenija pa si lahko ogledate tudi na FB profilu ADRA Slovenija in internetni strani **www.ADRA.si.**

Mira Kramarič
»Z menoj so delali ljudje, ki so bili pripravljeni narediti več, kot je bilo zapisano v njihovi delovni obveznosti«

V Lomu pod Storžičem bi znal marsikdo od vaščanov povedati, da ga je brati in pisati naučila učiteljica Mira Kramarič. Mira je bila namreč kar 38 let učiteljica na tamkajšnji podružnični šoli, od leta 1991 do 2010 je podružnico tudi vodila. Bila je ena izmed tistih srčnih učiteljic, ki zaznamujejo življenja učencev.

DOMINIKA AHAČIČ, FOTO: VALENTIN KLEMENČIČ, KLAVDIJA AHAČIČ

Zakaj ste si izbrali učiteljski poklic? Kaj vam je bilo pri tem delu najbolj v veselje?
Učiteljica sem si želela postati že zelo zgodaj. Zelo rada sem poučevala bratrance in sestrične, jim brala knjige in jih vodila pri opazovanju narave. Piko na i pa je postavila odlična učiteljica kemije, ki nas je vodila skozi snov preko poskusov. Odločitev za poklic je bila zame zelo enostavna; učiteljica bom in pika in nikoli v življenju mi ni bilo žal. V veselje mi je bilo delati z otroki in slediti spremembam na pedagoškem področju.

Koliko let ste učili v Lomu pod Storžičem? Spomnim se vas kot učiteljice 1. in 2. razreda. Ste kdaj učili tudi kakšen drug razred?
Na podružnici v Lomu sem poučevala 38 let. Lom je bil moja prva in zadnja poklicna postaja. Vsa leta sem bila učiteljica v kombiniranem oddelku 1. in 2. razreda, eno leto sem imela trojno kombinacijo in eno leto čisti oddelek 3. razreda.

Katere predmete ste najraje poučevali?
Slovenščino, znotraj tega predmeta pa me je zanimalo opismenjevanje in delo z neumetnostnimi besedili. To sta bili področji, za kateri sem se dodatno izobraževala na seminarjih.

Je bilo delo na podružnici zahtevno? Predvsem mislim na kombiniran pouk.
Delo slehernega pedagoškega delavca je zahtevno in družbi v korist. Seveda pa ima poučevanje v kombiniranih oddelkih posebnosti in je zahtevnejše iz vidika, da sta v oddelku po dva (ali več) programska razreda z različno starimi učenci. Tako delo zahteva različne oblike in pristope pri izvedbi pouka.

Imela sem srečo, da so z menoj delali ljudje, ki so bili pripravljeni narediti več, kot je bilo zapisano v njihovi delovni obveznosti. Na tako majhnih šolah morajo učitelji in ostali zaposleni stremeti k uresničevanju skupnih ciljev.

Kakšne učence ste imeli raje, ubogljive ali tiste malo manj?
Ene in druge. Vsak je bil kamenček v mozaiku, ki smo ga skupaj sestavljali skozi leta.

Se sedaj, ko srečate katerega izmed nekdanjih učencev še spomnite, ali vam je povzročal težave?
Ne boste verjeli, da se ne spomnim. Spomnim se njihovih posebnosti, ki so jih natrosili skozi leta. Luštno nagajivih in iskrivih dogodkov je bilo toliko, da bi se dalo napisati veliko zgodb.

Ali se vam zdi, da so bili otroci v prejšnjih časi bolj ubogljivi in marljivi kot sedaj?
Ne vem če so današnji otroci toliko drugačni kot se govori. Je pa res, da učitelji niso več glavni vir informacij, da ima družba drugačne norme, da so starši bolj zaposleni in da se otroke težje motivira za delo. A otroci ostajajo otroci – navihani, vedoželjni, predvsem pa neposredni.

Učiteljska služba je nekdaj že sama po sebi uživala ugled in spoštovanje. Takšna je bila družbena klima in tudi starši so pri otroku utrjevali pozitivno mnenje o učiteljih, katerim so tako pomagali ohranjati avtoriteto. Zdaj se zdi, da temu ni več tako, učenci in starši so vse bolj zahtevni. Zakaj mislite, da je tako?
Težko vprašanje in še težji odgovor. Klima in odnos družbe do učiteljev, se je bistveno spremenila. Po moje je bila nare-

jena napaka, ko smo kot družba dajali poudarek pravicam, pozabljali pa smo na dolžnosti. Porušil se je trikotnik sodelovanja: starš – učitelj – učenec, ki je temelj za dobro sodelovanje udeležencev v procesu vzgoje in izobraževanja. Res je, da vsak starš želi za svojega otroka le najboljše in včasih ne vidi, da njihov otrok ne zmore dosegati najvišjih uspehov. Za neuspehe je potrebno najti krivca in najbližja je šola.

Kako lahko starši otrok s svojo vzgojo pomagajo, da bi bil odnos med učitelji in učenci bolj razumevajoč, pristen, spoštljiv?
Otroku naj bodo vzor za odnose z učitelji in drugimi ljudmi. Rada se spominjam staršev, ki so mi zaupali svojega otroka skupaj s svojimi pričakovanji in željami. Vedno mi je bilo v veselje pogovarjati se z njimi, jim prisluhniti in jim pomagati bolje spoznati sposobnosti in dobre lastnosti njihovih otrok.

Kako pomemben je vzgojni element v šoli? Je dobra vzgoja za učenca bolj pomembna kot znanje, ki ga dobi od učiteljice?
Pomembno je oboje. Vzgojen učenec lažje in hitreje sprejema znanja. Predvsem pa je pomembno, da vzgajajo starši in šola z roko v roki. Velikokrat se kot starši ne zavedamo, da s popuščanjem in neupoštevanjem pravil, ki jih nemalokrat postavljamo sami, rušimo svojo avtoriteto in avtoriteto učiteljev. S tem najbolj škodimo otroku, ki si ustvari napačne norme.

Veliko mladih po koncu osnovne in srednje šole sploh ne ve, kaj jih zanima, kateri poklic bi res z veseljem opravljali. Ali ni ravno to poslanstvo šol, da najdejo in razvijejo talente v mladih?
To šole tudi delajo preko različnih tekmovanj, interesnih dejavnosti, programov za nadarjene učence in še kaj bi se našlo. Ni pa to samo naloga šole. Otroci so vključeni v mnogo dejavnosti izven šole in tudi to je lahko dejavnik za izbiro poklica. Je pa res, da se po osnovni šoli, brez pomoči in usmerjanja odraslih, mladostnik težko odloči za ustrezen poklic.

Bi v obvezni šolski program vključili kakšne nove predmete?
Ne. Učencem iz leta v leto nalagamo dodatne obveznosti na že obstoječi program. Sem mnenja, da nov predmet ne sme dodatno obremeniti učencev.

Ste po upokojitvi pogrešali šolo, učence, sodelavce?
Pogrešala sem vse našteto, najbolj neposredno delo v razredu, pa iskrive ideje sodelavcev in živ žav razigranih otrok.

Tudi sedaj ostajate aktivni. Kar nekaj let ste bili dejavni v domači krajevni skupnosti, vemo, da pišete tudi učbenike. Kako to, da ste začeli s tem, in kaj vse ste napisali?
Vsa leta sem skušala aktivno sodelovati na različnih družbenih področjih in po svojih močeh pomagati pri uresničevanju različnih dejavnosti. Dobrih petindvajset let pa pišem tudi učbenike, delovne zvezke, pripravljam gradiva za elektronske naloge, didaktične igre, predavam učiteljem, sem sourednica in še kaj bi se našlo. K pisanju učbenikov me je nagovoril direktor ene izmed slovenskih založb, ko se je začela uvajati devetletka. Delam na projektih za prvo triletje za predmeta slovenščina in matematika.

Kaj pa vnuki? Jim radi pomagate pri domačih nalogah in drugih šolskih obveznostih?
Vnuki so pomladitev in veselje. Pomagam jim toliko, kot me rabijo. Nočem biti domača učiteljica.

In kaj bi rekli za konec?
Zaključila bi z modrostjo J. Klobučarja: **Izkušnja je lastnina posameznika. V marsičem pa jo zaznamujeta čas in prostor.**

Za mano je osemintrideset let izkušenj, ki sta jih zaznamovala čas in prostor. Če izkušnje pridobivaš z leti, pa je pomembno v kakšen čas in prostor vstopiš na začetku svoje poti. Meni sta bila oba naklonjena in hvaležna sem usodi, ki me je pripeljala v čudovito gorsko vasico, ki mi je na začetku vzbujala strah, nato pa me iz dneva v dan bogatila z novimi izzivi in spoznanji.

»Najpomembnejše učenje se dogaja v resničnem življenju ob resničnih problemih, ne v učilnicah.« Charles Handy

ERNA MEGLIČ, RAVNATELJICA OŠ KRIŽE, FOTO: NATAŠA D. MARKELJ

Prvi september, prvi šolski dan. Prag Osnovne šole Križe je prvič prestopilo 33 prvošolcev. Prvi sošolci, prva učiteljica in prvi vtisi. Da bi bili čim bolj prijetni, so pod mentorstvom Irene Snodic poskrbeli člani dramskega krožka z igrico Volk in sedem kozličkov. Učence so sprejele učiteljice Anamarija Cvek, Urška Bajželj, Maruša Skubic in Irena Snodic. A slovesnosti še ni bilo konec. Vsak prvošolec je kot znak pripadnosti in prepoznavnosti dobil še majico z logotipom naše šole. Slovesnega sprejema prvošolcev se je udeležil tudi Borut Sajovic, župan občine Tržič.

Projekt Trajnostna mobilnost

ŽANA ŠUBIC

Letošnje šolsko leto se je za učence OŠ Križe začelo še posebej zanimivo, saj se je šola priključila projektu Trajnostna mobilnost. Namen projekta je, da se učencem predstavi, kaj je trajnostna mobilnost, zakaj je tako pomembna, ter kako so lahko sami čim bolj trajnostno mobilni. Skozi šolsko leto jih bomo spodbujali, naj se v šolo, treninge, na obisk k prijateljem ... odpravijo na različne trajnostne načine (peš, skiro, kolo, rolerji, javni prevoz). Kar nekaj dejavnosti je potekalo med Evropskim tednom mobilnosti od 16. 9. do 22. 9. 2019. Njegov slogan je bil Gremo peš!, zato tudi vas vabimo, da (p)ostanete trajnostno mobilni in tako s svojim zgledom spodbudite tudi mlajše!

Vrtec v novo šolsko leto

TATJANA BLAŽI, FOTO: ARHIV VRTCA TRŽIČ

Z velikimi pričakovanji in po tednu velikih priprav smo začeli novo vrtčevsko leto. Povsod smo otroke pričakali z dobrodošlico, pozitivno naravnanostjo in urejenimi prostori. Med počitnicami se je delno energetsko uredilo enoto Deteljica. Projekt se bo nadaljeval v juliju 2020. Obnova je zahtevala kar veliko prilagajanja in načrtov za čim bolj nemoteno delo v ostalih enotah. Ob tej priložnosti bi se zahvalila vsem zaposlenim Vrtca Tržič in seveda staršem otrok iz enote Deteljica, ki so potrpežljivo in z velikim razumevanjem sprejeli zaprtje naše največje enote. Do kurilne sezone je potrebno urediti še večjo okvaro na ogrevanju, ki ni bila vključena v sanacijo. Dela se bodo izvajala v popoldanskem času in med vikendom, zato proces dela ne bo pretirano oviran. Delovati smo začeli v 30 oddelkih, načrtujemo še dva oddelka, ki bosta formirana med letom, skladno s čakalno vrsto otrok. Tako bomo zagotovili varstvo večini otrok. Ustanoviteljica Občina Tržič ves čas spremlja vpise in kapacitete vrtca. Trenutno delujemo na sedmih lokacijah, odprli bomo še oddelek ali dva na osmi lokaciji, in sicer v Pristavi, kjer je potrebno urediti še sanitarije in igralnico. Za organiziranje prevozov prehrane, zagotavljanje sočasnosti in nemotenega dela je to velik zalogaj ter poveča stroške delovanja vrtca, a vodi nas skupni interes, da kar največ tržiškim otrokom ponudimo kakovostno vzgojo in varstvo.

V lanskem šolskem letu smo aktivno sodelovali v projektu Ekošola oz. Ekovrtec in pridobili zeleno zastavo in naziv Ekovrtec. Na priložnostnem dogodku bomo to zastavo svečano izobesili. Že sedaj pa vabimo vse dobre ljudi na svečano prireditev ob 120-letnici Vrtca Tržič, ki bo v spomladanskem času. Častitljivo obletnico bomo obeležili z več dogodki. Hvala vsem staršem, ki zaupate v naše dobro delo. Zaposleni Vrtca Tržič se zavedamo našega poslanstva, ki je velik del naših življenj. Vsakodnevno se trudimo, razdajamo, vzgajamo, učimo in skrbimo za zaupane nam otroke in smo pomemben del v njihovem predšolskem obdobju. Nekateri ohranijo spomine na vrtec vse življenje.

Razgibajmo možgane

Tržič je prava zakladnica znamenitosti, čudovitih osebnosti in navdiha. Tokrat smo jih le delček skrili v križanko. Namige za gesla od A do N dobite v zelenem okvirju. Siva polja predstavljajo presledke. S črkami iz oštevilčenih polj pa boste sestavili končno rešitev.

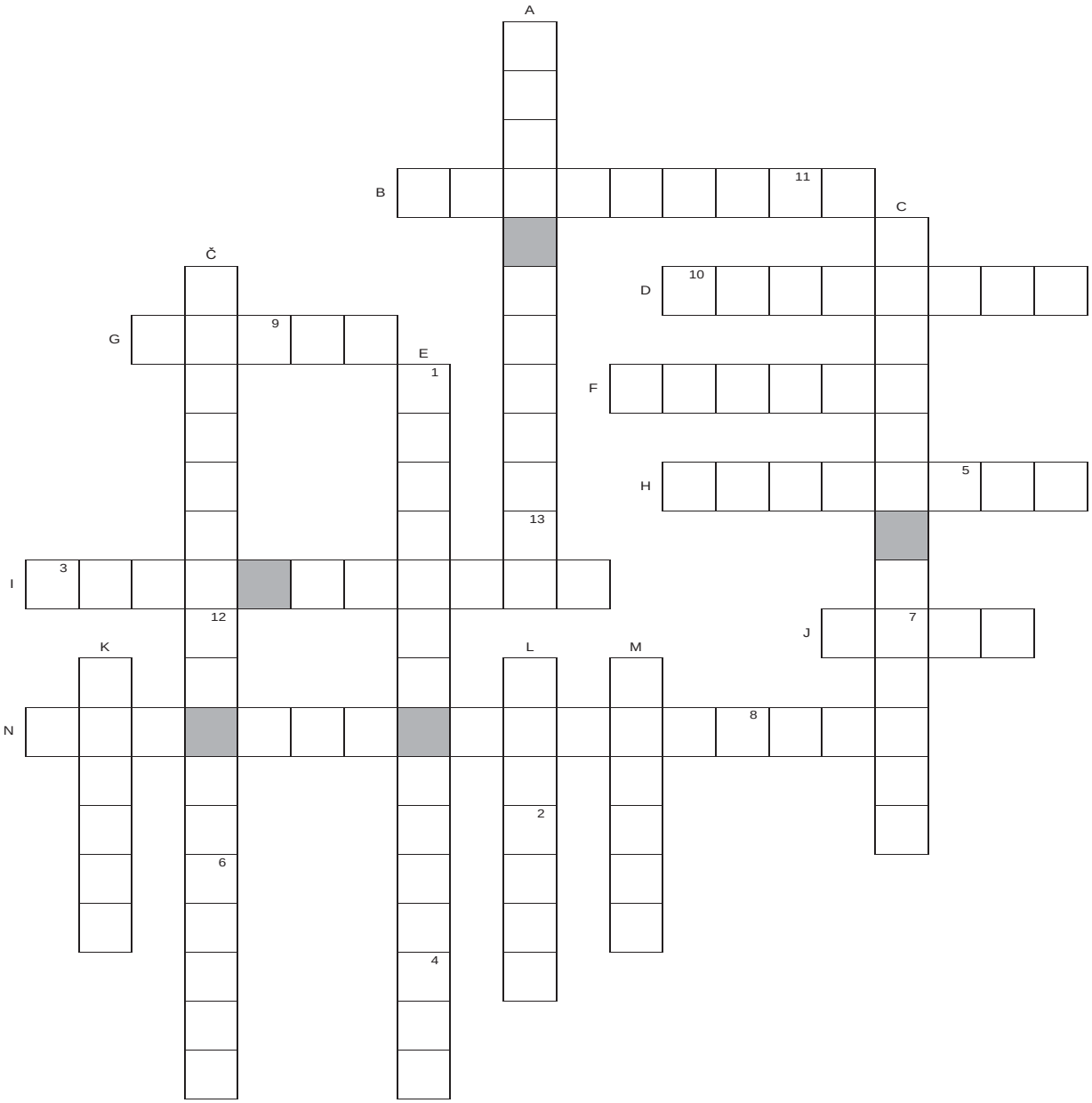

1	2	3	4	5		6	7		8	9	10	11	12	13

Možgani so razgibani, sedaj pa kar pogumno ven, na mestne ulice, gozdne poti ali visokogorske stezice. Možnosti je ogromno.

A: Prvi tržiški potujoči knjižničar.
B: Potok, ki teče z istoimenskega hriba in v spodnjem delu pada preko široke stene.
C: Zmagovalec dveh smukov za svetovni pokal.
Č: Že od leta 1988 je zavarovana kot naravni spomenik.
D: Priljubljen cilj pohodnikov, plezalcev in turnih smučarjev.
E: Izdelal jih je tržiški čevljar Jožef Ribnikar, figure so iz lipovega lesa.
F: Star izraz za čevljarja.
G: Ime jezikoslovca iz Škofje Loke, ki je po rodu Tržičan in je zasnoval portal fran.si.
H: Priimek pevke, ki je leta 1989 posnela prvo kaseto za otroke z naslovom Romana in Bolhobend.
I: Kovina, ki so jo pridobivali iz rude cinabarit, le to pa kopali v Šentanskem rudniku.
J: Čevljarska tovarna, ki jo je ustanovil Peter Kozina.
K: Priimek družine, ki v svoji delavnici med drugim izdeluje tudi pastirske sončne ure.
L: Najvišja gora v zahodnem delu Kamniško – Savinjskih Alp.
M: Jed iz ovčjega mesa, zelenjave in zelišč.
N: Lepa vasica nad Tržičem.

NUŠA DOVŽAN

Neustrašna hokejistka

DOMINIKA AHAČIČ, FOTO: OSEBNI ARHIV NUŠE DOVŽAN

Nuša Dovžan, 19-letna Tržičanka, je članica hokejskega kluba Triglav Kranj, v katerem trenutno hokej igra 18 deklet. Nuša, ki je v preteklih štirih letih naporne treninge uspešno združevala z gimnazijskimi obveznostmi, je tudi članica slovenske hokejske reprezentance, s katero je spomladi na svetovnem prvenstvu divizije II na Škotskem osvojila zlato medaljo.

Z odliko si maturirala na kranjski gimnaziji, in sicer si opravila mednarodno maturo. Je bilo zahtevno?
Treba je bilo biti priden. Enostavno te učitelji prisilijo, da delaš, čeprav ti nihče ne pove, koliko se moraš učiti, kako in iz kje. Poleg tega pa je pri mednarodni maturi vse nekoliko drugače, obseg snovi je drugačen, tudi način dela. Morda je vse skupaj že bolj podobno fakulteti. Večina pouka poteka v angleščini, zato se z opravljeno mednarodno maturo lažje vpišeš na univerze v tujini. Jaz sem morala vse obveznosti usklajevati še s treningi, tako da sem res vsak prosti trenutek, ko sem denimo čakala na trening, izkoristila za pisanje domače naloge ali za učenje. Vedela sem, da ko se bom zvečer vrnila domov, enostavno ne bo časa za vse.

Oktobra boš postala študentka ljubljanske univerze, študirala boš ekonomijo. Zakaj takšna odločitev?
Izbirala sem med ekonomijo in književnostjo, čeprav so si doma želeli, da si izberem kaj bolj praktičnega. Sploh ati me je nagovarjal k študiju računalništva ali pa strojništva. Nagibam se k smeri managementa, saj se mi zdi, da to odpira več možnosti. Sicer sem razmišljala tudi o študiju v tujini, a to veliko stvari potegne za sabo. Kljub temu pa si želim, da bom kakšno leto študirala drugje.

Poleg študija pa se letošnjo jesen zate začenja tudi nova hokejska sezona. Kdaj si začela trenirati in zakaj si se odločila za hokej?
Letos bo moja četrta sezona, torej sem s treningi začela leta 2016. Hokej me je zanimal že kar nekaj časa. Začela sem spremljati jeseniško člansko ekipo, vseskozi pa sem si želela, da bi tudi sama lahko igrala. Možnost za to sem našla v Kranju, videla sem, da nimajo starostne omejitve, in skupaj z eno od sošolk sva šli poizkusit.

Doma je bilo sicer malo hudo. Starši so bili v skrbeh, kdo me bo vozil na treninge, kdo bo kupil vso opremo, seveda jih je skrbelo tudi, kako bo vse to vplivalo na šolo in ocene. Bilo je en kup če-jev in pa-jev, a na koncu je ostalo pri hokeju.

Si se pred tem tudi že ukvarjala s kakšnim športom?
Ko sem bila majhna, sem redno plesala, kasneje pa sem zares uživala v jahanju.

Kako to, da si vratarka?
Začela sem kot igralka, po približno treh tednih pa je punca, ki je bila rezervna vratarka, ugotovila, da se boji paka. Zato sem se v golu preizkusila jaz. Sem pa že pred tem občudovala vratarje. Spomnim se, kako sem bila ob gledanju olimpijskih iger v Sočiju navdušena nad finskim vratarjem. Ko sem gledala tekme na Jesenicah, pa sta me navduševala Žan Us in Jure Pavlič.

Torej se ne bojiš paka?
To je zelo pogosto vprašanje. Ne, se ne bojim. Seveda te boli, če te zadane. Ampak mene je bolj strah, da me ne bo zadel in da bo šel v mrežo.

Pa zelo boli, če te zadane?
Odvisno, kdo strelja. Pri puncah streli niso problem, razen če se res ponesrečeno postaviš in te pak zadane ravno na mesto, kjer nimaš zaščite. Medtem ko pri fantih strele čutiš tudi skozi zaščitno opremo.

Torej upaš braniti tudi, ko igrajo fantje?
Ja!

Imate vratarji kakšne posebne treninge?
Seveda, smo nekaj posebnega. Drugače se ogrevamo, veliko več se raztezamo, delamo drugačne vaje v fitnesu. Drugačna je tudi vsa oprema in drsalke. Kot vratar manj delaš z utežmi in več na koordinaciji, ravnotežju, agilnosti, gibljivosti ...

Rada tudi gledaš hokejske tekme, ali uživaš le ob igranju?
Oboje mi je všeč. Seveda je odvisno tudi od tega, kakšno tekmo gledam. Nekatere tekme so take, da sem na koncu bolj živčna kot igralci na ledu.

Konec avgusta si spet začela z rednimi treningi, pred tem si imela namreč poškodovano koleno.
Res je, imela sem strgan meniskus in sprednjo križno vez. Letošnje poletje sem se torej spet naučila hoditi, narediti poskoke, delati počepe ... Zdaj zato treniram samo s puncami, in sicer dvakrat ali pa trikrat na teden. Potem se bom priključila fantom. Na koncu bom torej spet imela pet do šest treningov na teden, tako, kot pred operacijo.

So treningi s fanti naporni?
Ja, malo ti postane vroče.

Kako sicer potekajo vaši treningi?
Od septembra do aprila treningi potekajo na ledu, vmesni del, od aprila do avgusta pa so suhi treningi. Seveda tudi med sezono na ledu poskušam najti čas za fitnes, da ohranjam pripravljenost.

Kako pa si staknila poškodbo, na ledu?
Ne, šla sem v trgovino in se nerodno obrnila, še sedaj ne vem, kaj je bilo narobe. Koleno je zaškrtalo in to je bilo to. Čez dve uri je bilo koleno občutno otečeno, nisem več mogla stopiti na nogo ... Sama bi poškodbo veliko lažje sprejela, če bi se mi zgodila na ledu.

Si takoj imela operacijo?
Poškodba se mi je zgodila samo tri tedne pred svetovnim prvenstvom, kjer sem seveda želela nastopiti. Šla sem na slikanje, na magnetno resonanco, ki je pokazala, da sem strgala meniskus in sprednjo križno vez. Nisem vedela, kaj naj storim. Po enem tednu počitka se je stanje izboljšalo, nekako sem dobila upanje, da bom vseeno lahko igrala na svetovnem prvenstvu, kar na koncu tudi sem.

S kirurgom sva se dogovorila, da nekako operacija počaka, saj sem po svetovnem prvenstvu imela še maturo. V tem času si niti slučajno ne bi mogla privoščiti, da bi morala mirovati ali pa da ne bi mogla biti tako zbrana zaradi bolečine ali zdravil. Zato je bila operacija na sporedu po maturi, konec maja. Sledila je fizioterapija in rehabilitacija v Dolenjskih Toplicah. Nekako sem se sprijaznila, da bom žrtvovala te počitnice, se odpovedala kakšnemu potovanju, da pozdravim koleno in kasneje nimam težav.

Je sedaj vse v redu?
Pozna se, da kakšne vaje ne naredim tako, kot sicer. Malo še čuvam koleno, je pa z vsakim treningom močnejše.

Kako si bila izbrana v slovensko reprezentanco?
Vse skupaj me je res presenetilo. Dve leti nazaj je po eni tekmi k meni prišel selektor ženske reprezentance, ki je tudi trener Olimpije, in me povabil k sodelovanju. Doma nisem upala povedati.

Zakaj?
Ker je to pomenilo, da bom odsotna v šoli. Poleg tega pa je bilo treba iti v Maribor na reprezentančni zbor. Čakala sem do tistih zadnjih dni, ko nisem mogla več odpovedati, in takrat povedala, da grem. Mami najprej nekaj časa ni rekla nič, potem je sledila pridiga ... No, na koncu se je strinjala.

Koliko časa si bila potem letos odsotna v šoli?
Zaradi hokeja načeloma približno mesec dni. En teden je bilo priprav, dva tedna pa svetovnega prvenstva.

Kako je bilo na Škotskem na svetovnem prvenstvu?
Zelo naporno. Skupaj z vodstvom smo si že na začetku zastavile cilj, da letos osvojimo medaljo. A vsi smo bili prepričani, da bo bronasta, saj smo nastopile v pomlajeni sestavi. Potem pa je kar steklo, tudi prek Severne Koreje, ki je pred tem nikoli nismo uspele premagati. Zadnji dan je padla končna odločitev z Mehiko, ki je bila letos na svetovnem prvenstvu nepričakovano zelo dobra. Vse skupaj je bilo zame presenečenje in velika čast. Prav poseben občutek je nositi dres z risom.

Je bilo kaj časa tudi za turistične oglede?
Redko, a se je našel čas. Na kakšen prost dan ali pa po jutranjem treningu. Nekatera dekleta pa smo po prvenstvu ostala še nekaj dni v Edinburghu, da smo si lahko malo bolje ogledala mesto.

Kakšni pa so tvoji hokejski načrti? Se veseliš tudi študentskega življenja, ki te čaka?
Najprej upam, da popolnoma saniram poškodbo, da se potem lahko pridružim nazaj fantom.

Glede študija nimam velikih pričakovanj, bo nekaj novega, na to se bom morala navaditi. Še vedno pa si želim igrati hokej. Ker bom več časa v Ljubljani, se bom na kakšnem treningu zagotovo pridružila tudi Olimpiji.

Torej igraš tudi za Olimpijo, navijaš pa za Jesenice?
Že v pretekli sezoni sem poleg državnega prvenstva z matičnim klubom Triglav Kranj, odigrala nekaj tekem za Olimpijo, ki sodeluje v mednarodnem tekmovanju EWHL, tako da sem bila nekako na posoji.

Ja, opredeliti se trenutno ne bi mogla. Zdaj, ko sem aktivna igralka, ugotavljam, da bolj kot eno ekipo, cenim dober hokej. Zadnje čase ga prikazuje Olimpija, tako da ...

Razen da igraš hokej, kako preživljaš letošnje daljše počitnice?
Treningi mi vzamejo kar nekaj časa, že sedaj vem, da bodo skorajda vsi vikendi do marca namenjeni hokeju. Rada berem, in sicer vse, kar ima več kot le površinsko vsebino, kdaj tudi rišem. Trenutno delam še izpit za avto.

Predvidevam, da ti vožnja ne povzroča težav?
Ne vem, če bi se inštruktor strinjal. Vsakič me na začetku vpraša, če me je strah. Vedno rečem ja. Ampak ne toliko zame, bolj za vse ostale.

Poletni tabor Savudrija in aktivni tedni športa s Športno zvezo Tržič

BISERKA DRINOVEC, FOTO: BISERKA DRINOVEC

Tudi letos je Športna zveza Tržič organizirala poletni tabor za otroke stare od 6 do 15 let. Tabor postaja vse bolj zanimiv tudi za srednješolce, ki jih z veseljem vzamemo s seboj, saj so izkazali za odgovorne pomočnike.

Tabor se je odvijal v začetku meseca julija v Savudriji. Na morju smo imeli plesne in ustvarjalne delavnice ter veliko športnih aktivnosti. Zadnji dan smo med potjo proti domu obiskali tudi Istralandio, kjer smo uživali na različnih toboganih.

Sredi julija in v začetku meseca avgusta smo organizirali dva aktivna tedna športa. Obiskali smo pustolovski park na Krvavcu, plezali na plezalni steni, se vozili s tubo, skakali na trampolinu in streljali z lokom, igrali golf na travi v mini izvedbi v Adventure mini golf Gorica, košarko in nogomet ter plavali na Gorenjski plaži. Na planinski pohod smo jo mahnili s planinsko vodnico Olgo Rener, ki nas je vodila na Svetega Petra. Imeli smo se fletno poletno, zato vabljeni tudi naslednje leto, da se nam pridružite v tako velikem številu kot letos. Slike s tabora in tednov športa si lahko ogledati na Facebooku Športne zveze Tržič. Projekt sta delno sofinancirala Občina Tržič, Fundacija za šport in Zavarovalnica Triglav.

Tretje mesto Boštjana Vizjaka na svetovnem prvenstvu v sankanju na koleščkih

TANJA KRALJ, FOTO: TANJA KRALJ

24. in 25. avgusta je v hrvaških Lokvah potekalo Svetovno prvenstvo v sankanju na koleščkih. Sedem sankačev iz Športnega društva Podljubelj je več kot odlično zastopalo barve Slovenije.

Na svoji prvi tekmi je v kategoriji dečki 1 Jernej Vizjak dosegel 2.mesto. V kategoriji dečki 2 so tekmovali Žiga Kralj, Oskar Skočir in Vid Kralj. Vid si je po prvi vožnji delil 1.mesto s Paulom (Avstrija), Žiga pa je za njima zaostajal le 3 stotinke. Po težkem boju na še malo mokri progi je na koncu Vid zasedel drugo mesto in Žiga tretje mesto. Uspeh v skupini je s petim mestom potrdil Oskar.

Nika Nemec je v letošnji sezoni prestopila k mladinkam in tako na tem svetovnem prvenstvu tekmovala v najmočnejši ženski kategoriji. Uspelo se ji je uvrstiti v finale in na koncu je bila odlična enajsta.

V hudi moški konkurenci sta sankala Matevž Vertelj in Boštjan Vizjak. Matevž se je suvereno uvrstil v finale. Prvenstvo je končal na robu najboljše deseterice (10. mesto). Matevž je bil član druge slovenske ekipe. Skupaj s Tino Velikanje (Idrija) in Blažem Mekino (SAK Jesenice) so osvojili 6.mesto. Največji slovenski uspeh je v rokah, oziroma okoli vratu Boštjana Vizjaka. Posamično je bil po hudem boju tretji in ekipno (Koler, Vizjak, Mekina) drugi.

Potekalo je tudi 2. Državno prvenstvo v sankanju na koleščkih. V Podljubelj so odšli trije naslovi državnih prvakov: Vid, Matevž in Boštjan. Vice prvaka sta Žiga in Nika. Oskar je bil tretji in Jernej četrti. Dobrih rezultatov ne bi bilo brez trenerja Joža Marna. Da se dela dobro so opazili tudi v najmočnejši sankaški naciji in pohvalili delo. Smo slovenski klub z največ tekmovalci in imamo tudi najštevilčnejši podmladek.

Naše oči pa se že ozirajo v zimo. Kmalu bomo dokončali sankaško progo na Ljubelju, ki jo sofinancirata Fundacija za šport in Občina Tržič. Ob dobri zimi bo šlo v sankanju v Podljubelju samo še navzgor in upam da se čim bolj približamo starim časom... Do zime je še kar nekaj časa. Naše sankače čakata v oktobru še 2 tekmi v sankanju na koleščkih.

Namig za kolesarski izlet: Bistrica pri Tržiču– Brdo – Posavec – Begunje – Bistrica pri Tržiču

PETER MARKIČ

Čeprav smo že dodobra zapeljali v jesen, so jasni dnevi ob uporabi primernih oblačil, še vedno prijetni za kolesarjenje. Tokratno turo bomo začeli v Bistrici pri Tržiču in se zapeljali v Kovor, kjer zavijemo desno v smeri Hudega. Kasneje sledimo oznakam za Odlagališče in zbirni center. Cesta nas skozi gozd vodi mimo odcepa za zbirni center proti Brdu. Po kakem kilometru spusta sledimo asfaltni cesti. Čaka nas precej strm klanec, ki pa je kratek. Na vrhu se nam odpre krasen razgled proti Julijskim Alpam. Skozi vasici Brdo in Praproše se spustimo do krajšega ravninskega odseka, ki nas skozi gozd pripelje do Ljubnega. Na spustu po ozkih ulicah bodimo pozorni na križišče, kjer zavijemo desno v smeri Posavca. Nižje se priključimo na glavno cesto. Nadaljujemo v smeri Črnivca in že čez nekaj metrov nas čaka strm klanec proti Dobremu Polju. Po nekaj 100 metrih se cesta položi, mi pa preko nadvoza nad avtocesto nadaljujemo mimo Črnivca. Na dnu Podvinskega klanca zavijemo desno in se skozi Spodnji in Zgornji Otok zapeljemo do Zapuž, kjer zavijemo desno proti Begunjam. Tu si lahko privoščimo kratek odmor za okrepčilo. Višje v vasi je ob cesti tudi korito s pitno vodo. Pri odcepu za grad Kamen se zopet začne klanec, ki pa ne traja dolgo. Cesta se nato skozi vasice »pod gorami« ves čas rahlo vzpenja in nam ponuja prekrasen razgled po Gorenjski. Najvišjo točko dosežemo na Brezjah. Čaka nas le še spust nazaj v Bistrico pri Tržiču.

Dolžina trase: 28 km

Višinska razlika: 712 m

Čas vožnje: 2,5 – 3 ure

Gorenjsko prvenstvo društev upokojencev v plavanju

MOJCA SEDMINEK, FOTO: JOŽE ROMŠAK

Na letnem kopališču v Radovljici je 28. avgusta 2019 potekalo Gorenjsko prvenstvo v plavanju. Udeležilo se ga je 8 ekip društev upokojencev z Gorenjske. Tekmovalo se je v dveh disciplinah, in sicer 50 metrov prsno in 50 metrov prosto. Iz Društva upokojencev Tržič je sodelovalo 5 članov, ki so dosegli lep uspeh.

Tržiški upokojenci so v skupnem točkovanju dosegli četrto mesto, ženske so bile tretje. V skupni razvrstitvi je zmagala ekipa Kranja, druga je bila ekipa Kamnika, tretja pa ekipa iz Radovljice. Tržiško ekipo so sestavljali: Mojca Sedminek, Emi Bohinjec, Karel Hadaš, Maruša Sedminek in Breda Nemc.

6. tek po Poti treh zvonov

GREGOR POLANŠEK, FOTO: MARK PER

V soboto pred Šuštarsko nedeljo sta Športno kulturno društvo Žiganja vas in Krajevna skupnost Sebenje organizirala tradicionalni vaški sejem in šesti tek po Poti treh zvonov. Letos se je teka udeležilo rekordno število tekačev, in sicer 117. Prireditelji smo izredno veseli, da se je teka udeležilo 35 otrok, ki so ob bučnem vzpodbujanju staršev in domačinov pretekli dva (300 m) oziroma štiri (600 m) kroge okrog prizorišča prireditve.

Za najmlajšimi se je na dobrih 8 km dolg tek po Poti treh zvonov, ki šteje tudi za Tržiški pokal v tekih, pognalo 82 tekačev. Z rekordom proge je bil najhitrejši Uroš Rozman. Do razglasitve rezultatov so se odrasli tekači okrepčali z bogračem, kuhanem v kotlu, otroci pa so se posladkali s palačinkami. Najmlajši so imeli na voljo tudi animacijski program, v katerem so sodelovali v gibalnih igrah, s kredo risali po tleh ali pa si poslikali obraz. Duo Svežina je poskrbel za dobro vzdušje in ples. Tekače so na cilju spodbujali številni domačini, ki so pripomogli k še boljšemu vzdušju na prireditvi.

Organizatorji smo zelo veseli, da se teka po Poti treh zvonov vsako leto udeležuje vse več tekačev. Hvaležni smo tudi za vse pohvale, ki smo jih prejeli za izvedbo letošnjega teka in obljubljamo, da se bomo še naprej trudili za čim boljšo organizacijo teka, nenazadnje pa tudi za prijetno druženje tekačev in domačinov.

Koncert v cerkvi sv. Katarine v Lomu pod Storžičem

SILVO NOVAK, FOTO: LUKA RENER

V cerkvi sv. Katarine je v drugi polovici avgusta vsako leto koncert klasične glasbe. KD LUMEN ga je letos organiziralo v nedeljo, 25. avgusta. Predstavili so se štirje mladi glasbeniki iz Celja, vsi gojenci srednje glasbene šole v Celju in še mladi organist iz Sankt Peterburga, ki je gojenec slovite Zborovske šole Mihail I. Glinka.

Na začetku je ruski organist Aleksander Volkov na orgle v lomski cerkvi zaigral Bachovo fantazijo v g molu in nato še Mendelssohnov preludij v c molu. Njegova mentorica je prof. Irina Rozanova, ki uči orgle na omenjeni prestižni šoli in tudi sama koncertira po Evropi. Liam Šibli (mentor prof. Vilko Kroflič) je na saksofon zaigral kantileno in ples (D. Joly) in nato še zgodbico slovenskega skladatelja Bojana Adamiča. Manja Jelčič (mentorica prof. Petra Arlati Kovačič) je na violino poustvarila prvi stavek znanega Bruchovega koncerta za violino. Pianist Vitomir Janez Zagode (mentor prof. mag. Primož Mavrič) je na digitalni pianino najprej na pamet zaigral prvi stavek Beethovnove Patetične sonate in nato še 9. Chopinovo etudo. Anže Plesnik Zupanc (mentor prof. Bojan Logar) je na klarinetu poustvaril delo Fantasie–Stücke Roberta Schumanna. Čudovito glasbo je mladi klarinetist, ki bo letos nadaljeval študij na Akademiji za glasbo v Ljubljani, mojstrsko interpretiral. Na koncu sta Liam Šibli s saksofonom in Vitomir Janez Zagode na klavirju številno občinstvo navdušila z Montijevim Čardašem.

Saksofonista Liama Šiblija, violinistko Manjo Jelčič in klarinetista Anžeta Plesnik Zupanca je na digitalnem pianinu virtuozno spremljala prof. Karine Gišjan Roškar, ki uči klavir in veliko korepetira na osnovni in srednji glasbeni šoli v Celju.

Vsi mladi glasbeniki so se že udeležili domačih in mednarodnih tekmovanj in dosegli lepe rezultate. Eden redkih koncertov klasične glasbe v tržiški občini je poslušalstvo navdušil in jim posredoval enkratne melodije velikanov glasbenega ustvarjanja.

V drugi polovici avgusta sta v župnišču v Lomu živela organista prof. Irina Rozanova in njen učenec Aleksander Volkov iz Sankt Peterburga. Samostojna orgelska koncerta sta izvedla v cerkvah na Trsteniku in Bledu. V cerkvah na Prevaljah, v Velesovem, Ljubljani (frančiškanska cerkev pri Tromostovju) in Mekinjah sta se jim pridružila še violinista prof. Vasilij Meljnikov (uči violino na Akademiji za glasbo v Ljubljani) in Manca Rupnik, diplomantka študija violine v Salzburgu. Koncerti so poslušalce tako navdušili, da so jih nekateri poslušali večkrat. Občinstvo je začutilo, da je bil nivo izvedbe zelo visok in je tako doživelo lepoto večne cerkvene glasbe.

8. Spominjarije na Poldeta Bibiča

BORIS KUBURIČ, FOTO: ARHIV SPOMINJARIJ

Brezje pri Tržiču, sobota, 5. 10. 2019, ob 19. uri

Tone Partljič je nekoč zapisal, da »človek umre dvakrat. Prvič, ko se mu ustavi srce, in drugič, ko je zadnjič izgovorjeno njegovo ime.« In da spomin na pred leti umrlega igralca in »domačina« Poldeta Bibiča ne bi zbledel, krajani Brezij pri Tržiču že nekaj let zapored organizirajo SPOMINJARIJE nanj.

V zgodovini slovenskega gledališča je Polde Bibič zapisan kot »kralj odra in igralski velikan« in prav zato se v dvorani Doma krajanov na Brezjah vsakič nanj spomnijo s pripovedmi domačinov, ki so sobivali z njim in soigralci, s katerimi je »igralec z veliko začetnico, pisec memoarske proze in pedagog« skupaj stal na odrskih deskah ali igral na velikem filmskem platnu.

Tokrat so organizatorji (KS Brezje, ZKO Tržič in OI JSKD Tržič) medse povabili njegova filmska otroka, Urško Hlebec in Matjaža Partliča, iz filma Moj ata socialistični kulak. Pogovor z njima bo ob odlomkih iz istoimenskega filma na »Poldetovi klopci pod Dobrčo« vodil David Ahačič.

Digitalno = realno = normalno

ALEŠ AHČIN, MARINKA KENK-TOMAZIN

Knjižnica dr. Toneta Pretnarja (s podporo Občine Tržič in sodelujočimi vrhunskimi vodilnimi podjetji na področju VR/AR/MixR) pripravlja vrhunski celodnevni dogodek **Digitalno = realno = normalno, ki bo v sredo, 9. 10. 2019,** od 9. do 20. ure na Balosu 4 v veliki dvorani Knjižnice dr. Toneta Pretnarja Tržič.

Z nami bodo največji strokovnjaki s področja virtualne in obogatene resničnosti v Sloveniji: 505VR, Art Rebel 9, Creative Solutions, Ctrl Art, Laboratorij Tehnološki Park, Marko Cafnik in dr. Jože Guna. Ta vodilna imena na področju razširjene resničnosti, ne zgolj v slovenskem merilu, bodo predstavila in dala na preizkus tehnologije, naprave, vsebine virtualne, obogatene in mešane resničnosti. Prikazali bodo, na katerih področjih se vse bolj uspešno in koristno uporabljajo te resničnosti in kakšne neomejene rešitve ponujajo tehnologije.

Obiskovalci bodo preizkusili opremo za virtualno resničnost in se potopili v virtualni, obogateni svet prihodnosti, ki je tukaj in je realnost.

Dogodek bo predstavil aktualno VR/AR sceno, osvetlil nekatera pomembna vprašanja o prihodnosti in izzivih uporabe VR/AR tehnologij v Sloveniji in v svetu, pokazal primere dobrih praks, digitalne transformacije in prenosa VR/AR idej v turizem, podjetništvo in industrijo, prikazal možnosti sodelovanja ter tudi spoznanje, kaj bodo poklici prihodnosti.

Učencem, učiteljem, dijakom ter študentom bo predstavljena uporabnost virtualnih vsebin v izobraževalne namene. Naučili se bodo, kako na lasten pametni telefon naložiti aplikacijo za pomoč pri učenju branja KOBI. Dobili bodo odgovor, kako vključiti sodobne tehnologije v učno delovni proces. Podjetjem, podjetnikom, obrtnikom in ustanovam bo prikazano, kako lahko razširjeno resničnost vpeljejo v svoja podjetja in poslovanja ter s tem dosežejo večjo učinkovitost delovnih procesov, racionalizacijo logističnih procesov in praktično, enostavno predstavitev lastnih produktov.

Vljudno vabljeni na srečanje z vrhunskimi podjetji in prihodnostjo ter na večerno izredno zanimivo predavanje velikega strokovnjaka dr. Jožeta Gune na temo možnosti v virtualni in obogateni resničnosti.

Prisrčen pozdrav iz Tržiča

DAVID AHAČIČ

V četrtek, 24. oktobra, bo Tržiški muzej gostil predstavitev knjižne monografije o starih razglednicah Tržiča in okolice z naslovom *Prisrčen pozdrav iz Tržiča.* Razglednice so zanimiv zgodovinski dokument, saj nam pomagajo spremljati razvoj pokrajine, zaznati spremembe v posameznih krajih ter spoznati, na kaj so bile minule generacije najbolj ponosne. V knjigi je zbranih 299 razglednic, najstarejša je iz leta 1897, najmlajše pa so iz obdobja velikih novogradenj v 60. letih 20. stoletja. Predstavitev razglednic dopolnjujejo spominske pripovedi ljudi, ki so bolj ali manj neposredno vezane na vsebino razglednic. Pogovor ob izidu bodo oblikovali člani uredniškega odbora, zbiratelj Tone Kavčič, kustos dr. Bojan Knific, Boris Kuburič in David Ahačič. Dragoceno zbirko je ob pomoči Tržiškega muzeja pripravila in izdala Zveza kulturnih organizacij Tržič.

Miri Legatovi v slovo

JOŽICA KODER V IMENU ŠOLSKIH KOLEGOV IN PRIJATELJEV, FOTO: MARTA BERTONCELJ

Sredi julija smo se na kovorskem pokopališču poslovili od učiteljice, prijateljice in kolegice Mire z besedami:

Spoštovana, draga Mira, ko sem izvedela, da Te ni več, so se mi v mislih porajali prizori iz Tvojega življenja. Bila si zadnja generacija, ki je še obiskovala triletno nižjo gimnazijo v Tržiču, kamor si prišla iz podružnične kovorske šole. Komaj trinajstletna si po končani nižji gimnaziji odšla na učiteljišče v Ljubljano. Osemnajst let ti je bilo, ko si končala petletno šolanje. Takratna šolska oblast Ti je z dekretom namenila službeno mesto v vasi Gabrje na Dolenjskem, kjer si poučevala dve leti.

Tvoje drugo delovno mesto je bilo na tržiški osemletni osnovni šoli. Dolga leta, do upokojitve, si poučevala najprej 5., nato 4. razred. Bila si vestna in natančna pri svojem delu. Še posebej ti je bilo pri srcu učiti naravoslovne predmete. Najraje pa si imela matematiko.

Ko smo pred leti izbirali, kdo bo prevzel kakšno interesno dejavnost, si se odločila za gasilski krožek. Okrog sebe si zbrala skupino učencev, ki so se zanimali za gasilsko dejavnost. Z vso in dušo in vsem srcem si se lotila naloge vzgajati in učiti mlade gasilce. Odlično si jih pripravila v znanju gasilskih veščin. Tvoji učenci gasilci so na tekmovanjih dosegali najboljše rezultate tudi v slovenskem merilu.

Več let zapored si s svojim 4. razredom hodila v šolo v naravi, in sicer po cel teden na Zelenico. Kako si bila vesela, da so se vsi naučili smučati in da so se brez nezgod zadovoljni vrnili domov iz šole v naravi.

Draga Mira, veliko lepih spominov imamo nate, na naše skupno pedagoško delo, na našo zbornico na šoli v Bistrici, kjer smo skupaj razpravljali o tem, kako bi najbolje izpolnjevali zahtevne naloge: učiti in vzgajati naše učence.

S svojo družino si živela najprej v bloku na Ravnah v Tržiču. Z možem Kamilom sta se trudila priti do stanovanja najprej v Bistrici, nato sta s pritrgovanjem in velikim trudom zgradila hišo v Kovorju in s tem svojima sinovoma Andražu in Primožu ustvarila lep dom.

Prišla je upokojitev. Prezgodaj si izgubila moža. Nato je prišla težka bolezen, tako težka, da nisi več mogla biti doma, kjer si bila tako rada. Pred štirimi leti si odšla v Dom Petra Uzarja, kjer te je pričakal voziček, ker nisi več mogla hoditi.

Tudi lepe trenutke si doživela, vesela si bila, ker sta zate lepo skrbela Andraž in Primož. Ponosna si bila na svoje tri vnuke. Bili so tvoja sreča in velika radost. Kolegice smo te pogosto obiskovale in ti vlivale upanje v zdravje.

Pred letom pa te je doletela še ena bolečina, odšel je, mnogo prezgodaj, tvoj sin Primož. In bolezen ni popustila. Zadnje mesece ti je vzela vse moči, gibanje, govor in misli.

Pravočasno si poskrbela, da Tvoj dom na Iženkovem v Kovorju ne bo prazen, da bodo na vrtu še cvetela drevesa, da bodo Tvoje gredice še posejane.

Vedno si bila stvarna, preudarnih misli in polna drobnih modrosti. Hvala ti zanje.

Slovo od Ivice Žitnik, rojene Uršič

DR. BOJAN KNIFIC

V torek, 3. septembra 2019, smo se na ljubljanskih Žalah poslovili od Ivice Žitnik, rojene 28. januarja 1926. Njena mama Hedvika Virostek je bila šivilja, rojena na Češkem, njen oče Franc Uršič pa usnjar, znan rejec domačih živali, pobudnik mnogih tržiških kulturnih in družabnih aktivnosti, tudi ustanovitelj prve folklorne skupine v Tržiču.

Svojo mladost je Ivica preživela v Tržiču, njen mili glas je osrečeval obiskovalce mnogih operet, ki so jih igrali v Tržiču. Leta 1961 se je preselila v Ljubljano in živela tam, na Tržič pa je ohranjala lepe spomine – nekaj njih je objavljenih v knjigi Tržič v besedi in sliki, več jih imamo zbranih v Tržiškem muzeju. Rada je povzela misel inženirja Smolika, ki je v Tržiču vodil zabavnoglasbeni orkester: »Če še tak žamet imaš na riti, Tržič ne moreš zapustiti.«

Rada se je vračala v rojstni kraj in ohranjala stike s Tržičani, ki so ji bili blizu. Do svojih zadnjih dni, ki jih je preživela v domu upokojencev v Ljubljani, je bila dobrodušna, nasmejana in z mislimi v svojih mladih tržiških letih. Tisti, ki smo jo poznali, jo bomo ohranili v večno lepem spominu.

Olimpijcu in prijatelju Marjanu Pečarju v slovo

LADO SREČNIK, FOTO: SZS, OTO GIACIOMELLI

Marjan Pečar je bil rojen 27. januarja 1941 v Mojstrani. S pokojnim starejšim bratom sta že kmalu po nemški okupaciji ostala brez očeta. Kot udeleženca, žal že precej pozabljenega upora Mojstrančanov ob koncu leta 1941, so ga gestapovci mučili v zaporu na Jesenicah. Za posledicami nasilja je še mlad umrl.

Marjan je že pri štirinajstih letih pokazal svoj talent. Ko ga je domače smučarsko društvo med zimskimi počitnicami 1955. leta poslalo na, tedaj tradicionalni mladinski tečaj v Planico, je dosegel odlične rezultate. Že takrat se je zapisal najbolj slovenski smučarski disciplini.

Ob slovesu od Marjana Pečarja – Pečota na pokopališču v Tržiču, 8. 9. 2019, mu je besede v slovo povedal njegov športni prijatelj Oto Giacomelli. Objavljamo le del njegovega lepega govora.

Kaj je to v tistih časih pomenilo za naju, da tako rečem, Titova pionirja, si iz današnjega zornega kota domala ni mogoče predstavljati. Vem le, da nama čarobnemu miku letenja na smučeh odtlej ni bilo več mogoče uiti.

V tistih petnajstih zimah, ki so povezale zgodbo najinega skakalnega rodu, se je nato zgodilo veliko lepega, pa tudi marsikaj trpkega. Ne vem, kaj je poleg Tvoje samonikle narave in neposrednega značaja botrovalo temu, da si se že sredi mladinskega obdobja čisto sam odločil za slog, po katerem Te slovenski privrženci smučarskih skokov prepoznavajo še 50 let po tem, ko smo se od skakalnic poslovili po krstni prireditvi na novi velikanki bratov Gorišek.

Zmaga med mladinci na tedaj slovitem tekmovanju za pokal Kongsberg pozimi 1959 v Gstaadu v Švici te je okronala za enega najbolj obetavnih mladih skakalcev tistega časa v krogu alpskih smučarskih držav, zmagoslavje v članski konkurenci na istem tekmovanju na Galetovem v Ljubljani v Tvoji drugi članski sezoni leta 1961 pa je bil še en obet več, da bi slovenski skakalci utegnili kmalu igrati pomembnejšo vlogo v mednarodni konkurenci.

Z Božom Jemcem, Jožetom Šlibarjem in Mirom Omanom ste tvorili jedro nastajajoče ekipe, ki se ji je kmalu pridružil še Ludvik Zajc. Žal ste zaradi okoliščin časa že na začetku obetavne poti doživeli kruto razočaranje, ki smo ga tudi drugi kolegi doživeli kot nekakšno izdajo: kljub protestom slovenske športne javnosti Vas leta 1960 niso poslali na zimske olimpijske igre v Squau Valleyju v ZDA. Tvoj imenitni nastop na poletih v Planici ob koncu te olimpijske zime, ko si se imenitno kosal tudi z olimpijskim zmagovalcem Helmutom Recknaglom, je bil pravzaprav le obliž na rano, ki se ni nikoli mogla več zaceliti.

Pečarjevo še vidnejšo kariero je leta 1962 močno ustavila nesreča na plazu pod Prisojnikom. Ker nisi imel smuči, s takrat že široko uporabljanimi varnostnimi vezmi, si si pri dokaj nedolžnem padcu med vratci komplicirano zlomil nogo. Niti dolgotrajna rehabilitacija Ti ni mogla v polni meri povrniti nekdanjih sposobnosti in tekmovalne samozavesti. Medtem sta z Marjeto ustvarila družino in slovo od vrhunskega športa se je neusmiljeno bližalo. Nastop na ZOI v Grenoblu leta 1968 je bil samo še en korak bliže k slovesu, drobcen obliž na prisilno zapravljen in nepovraten čas, ko bi po vsej logiki moral dozoreti za pričakovane naravne vrhunce tvoje športne poti.

V Tržiču te je navdušeno pričakal mladi rod skakalcev. Spominjajo se Te kot strogega in zahtevnega trenerja, ki si v Sebenjah skupaj s predanimi domačimi športnimi delavci vzgojil nov mladi rod smučarskih skakalcev. Med njimi je bilo kar nekaj takih, ki so se prebili do mladinske in tudi članske državne reprezentance in so nekdaj skoraj anonimno

skakalno okolje trajno zasidrali na skakalni zemljevid Slovenije. Še zdaj cenijo Tvoj dragoceni prispevek k temu kakovostnemu preskoku, ki ga zrcali tudi zdajšnji rod NSK Tržič z Anžetom Semeničem na čelu.

Marjan je s svojo družino živel v Bistrici pri Tržiču. Zelo hudo je bilo, ko se je njegova hčerka Maja poslovila s tega sveta. Druga hčerka Tatjana mu je vlila nove upe in z Matjažem ustvarila novo družino. Zelo ponosen je bil na svoje vnuke Anžeta, Gašperja in Urbana.

Zaposlen je bil v Združeni lesni industrije Tržič, saj je bil izučen mizar. Ni se mogel sprijazniti z monotonim delo v serijski proizvodnji. Pri vsakem delu je razmišljal, kako bi ga hitreje in bolje opravil. Kar nekaj inovacij je bilo plod njegovega dela. Zaključil ga je v vzorčni delavnici, kjer je lahko prikazal svoje sposobnosti.

Imel je veliko prijateljev, vsi smo ga imeli radi in ga spoštovali. Pri pogovorih pa se je vedno rad vračal na snežne poljane.

Marjan Pečar je bil v času njegovih zadnjih olimpijskih igrah stalno prijavljen v Občini Tržič. Zato ima svoje mesto s fotografijo in opisom, po pravilniku Občine Tržič, tudi na častni steni v Dvorani tržiških olimpijcev, kjer je 26 olimpijcev in 6 paraolimpijcev.

Z vsemi častmi so se ob grobu od njega poslovili tudi njegovi prijatelji iz Mojstrane. Marjanovi športni in drugi prijatelji ga bomo vedno ohranili v naših srcih.

Oktober 2019

KOLEDAR PRIREDITEV V OBČINI TRŽIČ

Koledar pripravlja TPIC Tržič, informacije@trzic.si, podrobnosti so objavljene na www.trzic.si/koledar-dogodkov/.

Tržič
RAZKOŠJE POTI. IZBERI SVOJO.

Razstave

do 26. 10.
Galerija Paviljon
Razstava: Marjan Manček, razstava ilustracij
Tržiški muzej

do 7. 10.
Dom Petra Uzarja
Razstava ob 10. obletnici delovanja Kulturnega društva tržiških likovnikov
Kulturno društvo tržiških likovnikov

od 10. 10. do 25. 10.
Galerija Atrij (od ponedeljka do petka)
Razstava: Obrazi ulice, fotografska razstava
Tržiški muzej

Ostale aktivnosti

Vsak ponedeljek v Dvorani tržiških olimpijcev
ob 18.30 Bono HIIT vadba za moške
19.30 Bono HIIT vadba za ženske
Bono sport

Vsako sredo v Dvorani tržiških olimpijcev
ob 18.30 Bono HIIT vadba za moške
19.30 Bono Step interval za ženske
Bono sport

Vsak četrtek v Dvorani tržiških olimpijcev
19.30 Zdravo telo za moške in ženske
Bono sport

torek, 1. 10.
19.00 Knjižnica dr. Toneta Pretnarja
Domoznanski večer: Bili so ansambli
Knjižnica dr. Toneta Pretnarja

sreda, 2. 10.
11.00 Knjižnica dr. Toneta Pretnarja
Individualna pomoč za uporabnike računalnika
Knjižnica dr. Toneta Pretnarja

18.00 Podružnična šola Kovor
Začetni tečaj joge
Magična joga s Tadejo

19.00 Knjižnica dr. Toneta Pretnarja
Predavanje: Miha Kramli: Rešitve pri novih tehnologijah
Knjižnica dr. Toneta Pretnarja

od četrtka, 3. do nedelje, 6. 10.
iz Tržiča
Izlet Društva upokojencev na Poljsko
Društvo upokojencev Tržič

četrtek, 3. 10.
17.00 Knjižnica dr. Toneta Pretnarja
Ura pravljic: Igra Volk in sedem Kozličkov (OŠ Križe)
Knjižnica dr. Toneta Pretnarja

16.00 Ljudska Univerza Tržič
Predavanje: Zdrav duh v zdravem telesu
Ljudska Univerza Tržič

18.00 Tržiški muzej
Predstavitev knjige: Kolarska obrt in življenje v Kurnikovi hiši
Tržiški muzej

19.00 Planinsko društvo Tržič
Uvodni sestanek: Alpinistična šola 2019/2020
Planinsko društvo Tržič

19.00 Planinsko društvo Tržič in CheraHiking
Uvodni sestanek: Gorniška šola 2019/2020
Planinsko društvo Tržič

petek, 4. 10.
19.00 Knjižnica dr. Toneta Pretnarja
Srečanje pogovorne skupine
Knjižnica dr. Toneta Pretnarja

sobota, 5. 10.
10.00 Knjižnica dr. Toneta Pretnarja
Meritve Društva diabetikov Tržič
Društvo diabetikov Tržič

19.00 Dom krajanov Brezje pri Tržiču
Spominjarije na Poldeta Bibiča
Krajevna skupnost Brezje pri Tržiču, Zveza kulturnih organizacij Tržič, OI JSKD Tržič

Zelenica
Tečaj gorništva za zahtevne ture
Gorniški učni center Zelenica

nedelja, 6. 10.
iz Tržiča
Pohod v spomin Majde Haler: Ljubelj - Zelenica
Planinsko društvo Tržič

Zelenica
Tečaj gorništva za zahtevne ture
Gorniški učni center Zelenica

ponedeljek, 7. 10.
18.15 Knjižnica dr. Toneta Pretnarja
Delavnica za odrasle: Odkrivamo lepoto čipke – klekljarska delavnica
Knjižnica dr. Toneta Pretnarja

Iz Tržiča
Trening varne vožnje Ljubečna
Društvo upokojencev Tržič

torek, 8. 10.
15.30 Predavalnica Zdravstvenega doma Tržič
Srečanje onkoloških bolnikov
Društvo onkoloških bolnikov Slovenija, skupina za samopomoč Tržič

sreda, 9. 10.
10.00 Knjižnica dr. Toneta Pretnarja
Digitalno = realno = normalno
Knjižnica dr. Toneta Pretnarja

14.00 Ljudska Univerza Tržič
Individualno svetovanje: SPOT TOČKA
Ljudska Univerza Tržič

16.00 Restavracija Raj
srečanje članov starih 85 in več let
Društvo upokojencev

19.00 Knjižnica dr. Toneta Pretnarja
Predavanje: Izzivi in prihodnosti virtualne ter obogatene resničnosti
Knjižnica dr. Toneta Pretnarja

četrtek, 10. 10.
17.00 Knjižnica dr. Toneta Pretnarja
Ura pravljic: Predstavitev slikanice Košutar
Knjižnica dr. Toneta Pretnarja

18.00 Galerija Atrij
Odprtje razstave: Obrazi ulice, fotografska razstava
Tržiški muzej

17.00 Ljudska Univerza Tržič
Time for tea – pogovorna skupina v angleščini

Kulturni center Tržič
60 let Komunale Tržič
Komunala Tržič

petek, 11. 10.
10.00 Ljudska Univerza Tržič
Predavanje: Zdrav življenjski slog v sodelovanju z Zdravstvenim domom Tržič
Ljudska Univerza Tržič

20.00 Kulturni center Tržič
Matjaž Javšnik: Striptiz
Zavod Zimske urice

sobota, 12. 10.
8.00 Atrij Občine Tržič
Tržni dan: Praznovanje 60-obletnice Ljudske univerze Tržič
Ljudska univerza Tržič

8.30 Bazilika Marija Pomagaj na Brezjah
Romanje ob prazniku Rožnovenske Marije
Skupina prijateljev rožnovenske poti

Iz Tržiča
Planinski izlet: Kalška gora (2047 m)
Planinsko društvo Tržič

ponedeljek, 14. 10.
10.00 Ljudska Univerza Tržič
Predavanje: Kaj potrebuje telo za zdravje
Ljudska Univerza Tržič

17.00 Knjižnica dr. Toneta Pretnarja
Beremo s tačkami pomagačkami
Knjižnica dr. Toneta Pretnarja

18.15 Knjižnica dr. Toneta Pretnarja
Delavnica za odrasle: Odkrivamo lepoto čipke – klekljarska delavnica
Knjižnica dr. Toneta Pretnarja

torek, 15. 10.
17.00 Knjižnica dr. Toneta Pretnarja
Beremo s tačkami pomagačkami
Knjižnica dr. Toneta Pretnarja

19.00 Knjižnica dr. Toneta Pretnarja
Potopisno predavanje: Namibija
Knjižnica dr. Toneta Pretnarja

sreda, 16. 10.
11.00 Knjižnica dr. Toneta Pretnarja
Individualna pomoč za uporabnike računalnika
Knjižnica dr. Toneta Pretnarja

17.00 Ljudska Univerza Tržčič
Krožki osnovnošolskega podjetništva
Ljudska Univerza Tržič

četrtek, 17. 10.
10.00 Ljudska Univerza Tržič
Predavanje: Čudežna moč vode
Ljudska Univerza Tržič

7.00 iz Tržiča
Izlet v neznano
Ljudska Univerza Tržič

10.00 Ljudska Univerza Tržič
Informativni sestanek: Angleščina (začetna/nadaljevalna):
Ljudska Univerza Tržič

11.00 Ljudska Univerza Tržič
Informativni sestanek: Začetna ruščina;
Ljudska Univerza Tržič

15.00 Knjižnica dr. Toneta Pretnarja
Srečanje članov Društva slepih in slabovidnih
Knjižnica dr. Toneta Pretnarja

16.00 Ljudska Univerza Tržič
Podjetniška akademija
Ljudska Univerza Tržič

17.00 Knjižnica dr. Toneta Pretnarja
Ura pravljic v sodelovanju z Zdravstvenim domom Tržič
Knjižnica dr. Toneta Pretnarja

petek, 18. 10.
19.00 Knjižnica dr. Toneta Pretnarja
Srečanje pogovorne skupine
Knjižnica dr. Toneta Pretnarja

sobota, 19. 10.
14.00 Športno igrišče Sebenje
Vaški sejem
Krajevna skupnost Sebenje

iz Tržiča
Mladinski planinski izlet: Završnik - Počivav
Planinsko društvo Tržič (Mladinski odsek)

iz Tržiča
Planinski izlet: Križevnik (1909 m)
Planinsko društvo Križe

nedelja, 20. 10.
19.00 Kulturni center Tržič
Koncert Kulturnega društva Jerbas: Neuničljiva melodija
Kulturno društvo Jerbas

ponedeljek, 21. 10.
16.00 Knjižnica dr. Toneta Pretnarja
Rožnati oktober – mesec boja proti raku dojk
Knjižnica dr. Toneta Pretnarja

10.00 Ljudska Univerza Tržič
Predavanje: Kako organizirati prostovoljstvo v svojem kraju
Ljudska Univerza Tržič

16.00 Ljudska Univerza Tržič
Šola slikanja z Vinkom Hlebšem (uvodno srečanje)
Ljudska Univerza Tržič

18.15 Knjižnica dr. Toneta Pretnarja
Delavnica za odrasle: Odkrivamo lepoto čipke – klekljarska delavnica
Knjižnica dr. Toneta Pretnarja

torek, 22. 10.
19.00 Knjižnica dr. Toneta Pretnarja
Literarni večer: V vročem soncu vonj pelina
Knjižnica dr. Toneta Pretnarja

sreda, 23. 10.
18.00 Dvorana Glasbene šole Tržič
Javni nastop učencev glasbene šole
Glasbena šola Tržič

18.00 Ljudska Univerza Tržič
Ustvarjanje e-knjig z MS Word in Canvo
Ljudska Univerza Tržič

četrtek, 24. 10.
16.00 Knjižnica dr. Toneta Pretnarja
Rožnati oktober – mesec boja proti raku dojk
Knjižnica dr. Toneta Pretnarja

17.00 Knjižnica dr. Toneta Pretnarja
Ura pravljic: Igra Čarovnik Muzejko
Knjižnica dr. Toneta Pretnarja

18.00 Tržiški muzej
Predstavitev knjige: Tržič na razglednicah
Zveza kulturnih organizacij Tržič

19.00 Kulturni center Tržič
Tržiški abonma za odrasle : Dve na enega (dodatni termin)
Občina Tržič

petek, 25. 10.
19.30 Kulturni center Tržič
Tržiški abonma za odrasle: Dve na enega
Občina Tržič

22.00 Casa Latina Sas bar
Tradicionalno KTŠ Brucovanje s 101ko
Klub tržiških študentov - KTŠ

sobota, 26. 10.
11.00 Kulturni center Tržič
Tržiški abonmajček za otroke
Občina Tržič

nedelja, 27. 10.
iz Tržiča
Planinski izlet: Čaven (1237 m)
Planinsko društvo Tržič

ponedeljek, 28. 10.
18.15 Knjižnica dr. Toneta Pretnarja
Delavnica za odrasle: Odkrivamo lepoto čipke – klekljarska delavnica
Knjižnica dr. Toneta Pretnarja

od ponedeljka, 28. 10. do srede, 30. 10.
10.00 Knjižnica dr. Toneta Pretnarja
Počitniške delavnice
Knjižnica dr. Toneta Pretnarja

torek, 29. 10.
15.30 Ljudska Univerza Tržič
Delavnica ustvarjanja z glino
Knjižnica dr. Toneta Pretnarja

sreda, 30. 10.
11.00 Knjižnica dr. Toneta Pretnarja
Individualna pomoč za uporabnike računalnika
Knjižnica dr. Toneta Pretnarja

četrtek, 31. 10.
Občinski odbor in krajevna organizacija zveze borcev za vrednote NOB
Komemoracije po krajevnih skupnostih:
- Bistrica, pri gasilskem domu, ob 16. uri
- Kovor, pri cerkvi, ob 15.45 uri
- Križe, pri OŠ Križe, ob 15. uri
- Retnje, pri grobišču talcev, ob 15.30 uri
- Leše, pri OŠ Leše, ob 10. uri
- Lom pod Storžičem, pri cerkvi, ob 10. uri
- Podljubelj, pri domu krajanov, ob 16. uri

petek 1. 11.
10.00 tržiško pokopališče
Osrednja komemoracija ob dnevu spomina na mrtve
Občinski odbor in krajevna organizacija zveze borcev za vrednote NOB

Ob 500-letnici izgradnje cerkve sv. Ane

Vabimo vas na predstavitev knjige Sv. Ana pod Ljubeljem s podnaslovom Ob 500-letnici izgradnje cerkve sv. Ane, ki bo **v petek, 4. oktobra 2019, ob 19. uri** v Domu krajanov Podljubelj.

Šentanska dolina pod Ljubeljem in Podljubelj sta dobila ime po cerkvi sv. Ane, ki je bila zgrajena pred 500 leti. Njeno bogato zgodovino je zaznamovala pot čez Ljubelj, a tudi mnoge druge dejavnosti, o katerih pričajo številni pisni, ustni in likovni viri.

Knjigo bosta predstavila avtor **Jože Romšak** in soustvarjalec knjige **Nejc Perko,** v pogovoru pa bo sodeloval tudi urednik **dr. Bojan Knific.** Kulturni program bodo oblikovali učenci in učitelji Podružnične osnovne šole Podljubelj.

V nedeljo, na krajevni semenj, bo v cerkvi na Ljubelju maša, ki jo bo vodil novo imenovani stiški opat Maksimilijan File.

Vabljeni!

brezplačna objava

Romanje po Rožnovenski poti

Romanje bo v soboto, 5. oktobra 2019. Ob 8.30 uri bo sv. maša v baziliki Marije Pomagaj na Brezjah, zatem pa se bomo zbrali ob spomeniku papeža Janeza Pavla II. Na približno 12 km dolgo pot se bomo odpravili ob vsakem vremenu. Hoje je za štiri ure, na pol poti, na info točki pa je poskrbljeno tudi za okrepčilo. Poskrbite za primerno obutev in obleko.

Prisrčno vabljeni!

brezplačna objava

brezplačna objava

KNJIŽNICA DR. TONETA PRETNARJA
OBČINA TRŽIČ

DIGITALNO
= REALNO
= NORMALNO

SREDA, 9. OKTOBER 2019
9.00 – 20.00 na Balosu 4

ART REBEL 9 AR
360
Ctrl Art
505VR
TEHNOLOŠKI PARK LJUBLJANA

brezplačna objava

Nova sezona plesa in športa v Plesnem Studiu Špela

Septembra se je v Plesnem Studiu Špela neprestano nekaj dogajalo – začeli smo plesati na različnih plesnih tečajih, se rekreirati na športnih vadbah, tekmovalci pa so začeli trenirati za novo tekmovalno sezono.

Kljub temu, da se je sezona že začela, še vedno sprejemamo **NOVE ČLANE na vseh tečajih in vadbah.** Vi le pridite, ne bo vam žal! Skupaj bomo plesali, trenirali in se imeli fino. Zakaj? Ker imamo moderne dvorane, odlične trenerje in super pogoje za vadbe.

Pridružite se nam na naslednjih plesnih tečajih: ***OTROŠKI PLESNI VRTEC za NAJMLAJŠE, MINI POP in JAZZ, JAZZ BALET, DRUŽABNI PLESI, HIP HOP za otroke, mladince in člane ter HIP HOP BEJBE (28 let+).***

Vabljeni pa tudi na ostale športne vadbe: ***ŠPELAMIX, PILATES, STEP AEROBIKA, INTERVALNA VADBA - HIIT, VADBA ZA STAREJŠE in JUTRANJA VADBA, PRAZNOVANJE ROJSTNEGA DNE ...***

Več informacij: info@plesnistudiospela.si; 040/623-535

brezplačna objava

VODOVODNE STORITVE IN VEČ...

MOJSTER
Florko
Sinonim kakovosti

Luka Florjanič
030 381 993
Franci Florjanič
030 620 921

www.mojsterflorko.com
mojsterflorko@gmail.com
MOJSTER FLORKO

plačan oglas

Moji Štruklji SLOVENIJE

Moji štruklji Deteljica

10 eur/kg ostali okusi

Nudimo Vam 20 vrst odličnih štrukljev. Domači, sveži štruklji iz lokalnih, sezonskih sestavin, ki jih doma le pogrejete.

Izbirate lahko med:
skutinimi, pehtranovimi, mesnimi z ocvirki, ajdovi s skuto, ajdovi z orehovim nadevom, zelenjavnimi, špinačnimi iz polnozrnatega testa, sladkimi s skuto in rozinami, borovničevimi, malinovimi, jagodni s smetano, limonini, mangovi z jogurtom, čokoladnimi, čokoladni z banano, čokoladnimi s temno čokolado in malinami ali pomarančo, malinovi z belo čokolado, gozdni sadeži,...

Nakupovalni center Deteljica, Bistrica pri Tržiču
Ponedeljek – petek: 9.00 – 16.00
Sobota: 9.00 – 12.00

14 eur/kg orehovi

Peter Vogelnik s.p., 041 234 638, Deteljica 10, 4290 Tržič, www.moji-struklji.si, www.kofce.si

plačan oglas

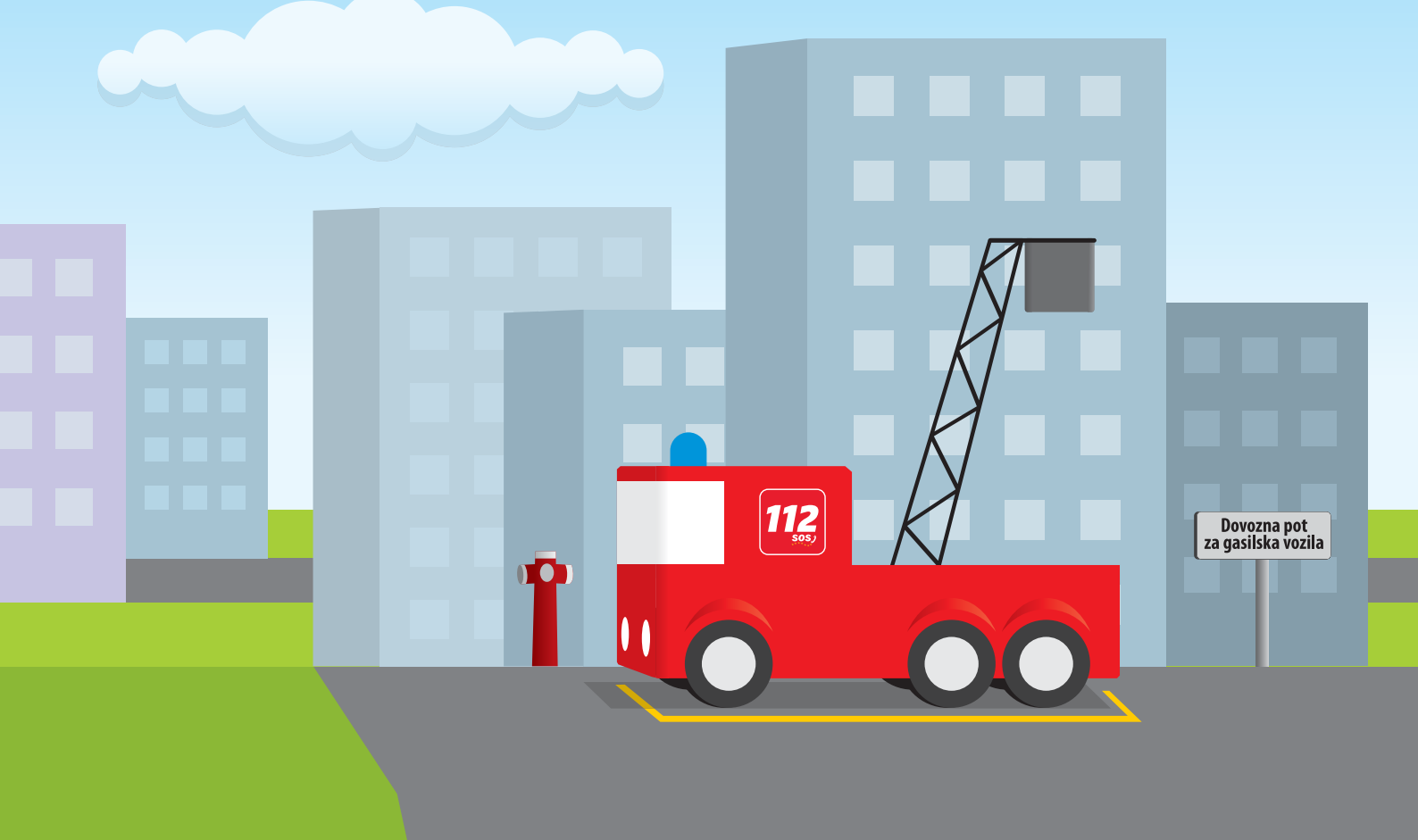

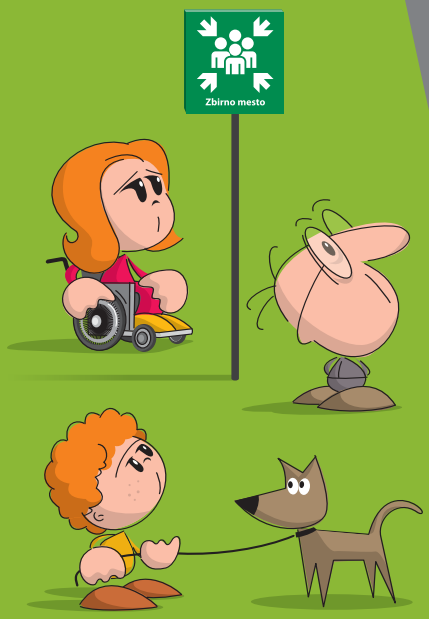

Za požarno varnost v večstanovanjskih stavbah skrbimo vsi!

Klic v sili: 112

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA OBRAMBO
UPRAVA REPUBLIKE SLOVENIJE
ZA ZAŠČITO IN REŠEVANJE

UPRAVA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA ZAŠČITO IN REŠEVANJE

Ob klicu na številko 112 povejte:

- **kdo** kliče,
- **kaj** se je zgodilo,
- **kje** se je zgodilo,
- **kdaj** se je zgodilo,
- **koliko** je ponesrečencev,
- **kakšne** so poškodbe,
- **kakšne** so okoliščine na kraju nesreče,
- **kakšna** pomoč je potrebna.

Na številko 112 lahko pokličete ali pošljete kratko sporočilo (SMS),

če potrebujete pomoč gasilcev, nujno medicinsko pomoč, druge reševalne službe ali policijo. Na številko 112 lahko brezplačno kličete s stacionarnega ali mobilnega telefona (tudi če je račun prazen) v vseh državah Evropske unije.

Več informacij:
www.sos112.si

Izdalo in založilo: Ministrstvo za obrambo – Uprava RS za zaščito in reševanje v sodelovanju z Gasilsko zvezo Slovenije in s Slovenskim združenjem za požarno varstvo. Zasnova, ilustracija, oblikovanje in priprava za tisk: Studio Ajd, d. o. o. Tisk: Maja Tajnšek, s. p., Ig. Naklada: 10.000 izvodov. Ljubljana, 2019.

brezplačna objava